IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1930

z dne 8. novembra 2021

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1. Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 14. oktobra 2020 na podlagi člena 5 osnovne uredbe začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije (v nadaljnjem besedilu: zadevna država). Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije*.

(2) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe z dne 31. avgusta 2020, ki jo je vložil konzorcij Woodstock Consortium (v nadaljnjem besedilu: pritožnik). Pritožbo je vložila industrija vezanih plošč iz brezovega lesa Unije v smislu člena 5(4) osnovne uredbe. Pritožba je vsebovala dokaze o dampingu in znatni škodi, ki je zaradi njega nastala, kar je zadostovalo za začetek preiskave.

1.2. Sprememba obvestila o začetku

(3) V obvestilu o začetku je bil nenamerno izpuščen oddelek o postopku za oceno interesa Unije. Čeprav ta opustitev ni vplivala na pravico zainteresiranih strani, da predložijo stališča v zvezi z interesom Unije, se je zdelo primerno, da se ta opustitev obravnava zaradi preglednosti postopkov. Zato je bilo obvestilo o začetku 11. decembra 2020 spremenjeno ([2]).

1.3. Registracija

(4) Ker pogoji iz člena 14(5a) osnovne uredbe niso bili izpolnjeni, za uvoz zadevnega izdelka ni bila potrebna registracija. Nobena stran ni imela pripomb v zvezi s tem.

1.4. Začasni ukrepi

(5) Komisija je 12. maja 2021 v skladu s členom 19a osnovne uredbe stranem predložila povzetek predlaganih začasnih dajatev ter podrobne informacije o izračunu stopenj dampinga in stopenj, ki zadostujejo za odpravo škode, povzročene industriji Unije. Ena stran je predložila veljavne pripombe, ki so bile upoštevane.

(6) Komisija je 11. junija 2021 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/940 ([3]) (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
([2]) UL C 428, 11.12.2020, str. 27.
([3]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/940 z dne 10. junija 2021 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije (UL L 205, 11.6.2021, str. 47).

(7) Preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od 1. julija 2019 do 30. junija 2020 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave). Preučitev trendov, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2017 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

1.5. **Naknadni postopek**

(8) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so pritožniki, drugi proizvajalci Unije, vzorčeni proizvajalci izvozniki, dva nevzorčena proizvajalca izvoznika in številne druge zainteresirane strani v pisnih izjavah sporočili svoja stališča glede začasnih ugotovitev.

(9) Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale. Zaslišanja so potekala s tremi vzorčenimi proizvajalci izvozniki, dvema nevzorčenima proizvajalcema izvoznikoma, nevzorčenim proizvajalcem Unije, pritožniki ter 17 uvozniki in uporabniki.

(10) Po začasnem razkritju je skupina Sveza vložila zahtevo po dodatnem razkritju in trdila, da začasno razkritje ni bilo dovolj podrobno ter da nima pojasnil o več točkah v zvezi z izračunom stopnje dampinga in uvozne statistike. V nasprotju z navedbami v zahtevi in kot je pojasnjeno v njenem odgovoru z dne 21. junija 2021, je Komisija menila, da je začasno razkritje, vključno s predhodnim razkritjem za posamezno družbo, zagotovilo popoln sklop informacij, ki so družbi omogočile, da predloži pripombe o začasnem razkritju in da uveljavi svojo pravico do obrambe.

(11) Komisija je nadaljevala z zbiranjem in preverjanjem vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za njene dokončne ugotovitve. Pri dokončnih ugotovitvah je upoštevala pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, in po potrebi popravila svoje začasne ugotovitve.

(12) Komisija je vse zainteresirane strani obvestila o ključnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.

(13) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane in po potrebi upoštevane v tej uredbi.

(14) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza ponovila svoje trditve, da njena pravica do obrambe na začasni stopnji ni bila spoštovana, saj izračun začasne protidampinške dajatve ni dovolj obrazložen. Komisija je menila, da bi lahko družba v celoti uveljavila svojo pravico do obrambe na podlagi informacij, ki jih je prejela v začasnem razkritju, vključno s predhodnim razkritjem. Vsekakor je družba imela dovolj priložnosti za pripombe na predhodno, začasno in dokončno razkritje, ob vseh teh priložnostih pa je podala tudi pripombe, ki so bile ustrezno obravnavane v tej uredbi. Zato je bila trditev zavrnjena.

1.5.1. *Zahteva za opustitev dajatev*

(15) Po dokončnem razkritju je več zainteresiranih strani zahtevalo prekinitev protidampinških ukrepov v skladu s členom 14(4) osnovne uredbe zaradi sprememb na trgu po koncu obdobja preiskave.

(16) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je pred dokončnim razkritjem 18. avgusta 2021 na lastno pobudo od industrije Unije in drugih zainteresiranih strani že zahtevala informacije za obdobje po OP. Komisija je ugotovila, da bo odločitev o tem, ali je opustitev ukrepov iz člena 14(4) upravičena ali ne, sprejeta pravočasno.

1.5.2. *Zahteva, da se ne pobirajo začasne dajatve*

(17) Po dokončnem razkritju so družbe Emiliana Imballagi, No-Nail Boxes in Industria Compensati Moglia, ki so uporabnice in uvoznice vezanih plošč iz brezovega lesa, od Komisije zahtevale, naj uporabi člen 10(2) osnovne uredbe in ne pobira začasnih uvoznih dajatev na vezane plošče iz brezovega lesa kvadratne oblike zaradi nezadostne zmogljivosti industrije Unije za dobavo vezanih plošč iz brezovega lesa kvadratne oblike. Zahteva družbe Industria Compensati Moglia je zaradi splošne nezadostne zmogljivosti industrije Unije za zadostitev potrošnji Unije vključevala vse vrste vezanih plošč iz brezovega lesa.

(18) Kar zadeva domnevno nezadostnost dobave, je Komisija, kot je navedeno v uvodni izjavi 224, ugotovila, da je trg Unije mogoče zadostno oskrbovati iz različnih virov, vključno z industrijo Unije in ruskim uvozom. Zato je Komisija glede na ugotovljeno znatno škodo, ki jo je povzročil dampinški uvoz iz Rusije, v sklepih iz oddelka 4.5 ugotovila, da je treba začasne dajatve pobrati v celoti, zato je bila trditev zavrnjena.

1.6. **Vzorčenje**

(19) Ker ni bilo pripomb glede vzorčenja, so bile uvodne izjave 12 do 23 začasne uredbe potrjene.

1.7. **Individualna preiskava**

(20) Kar zadeva zahteve za individualno preiskavo, kot so navedene v uvodni izjavi 24 začasne uredbe, je en proizvajalec izvoznik ponovil, da lahko Komisija izvede individualno preiskavo ali kot zadnjo možnost določi individualno stopnjo škode ([4]). Viri, ki so potrebni za tako oceno, bi bili omejeni: preverjanje bi bilo omejeno na izvozne cene, analiza pa ni ista kot analiza stopnje dampinga. Ta stran je tudi trdila, da je Komisija dolžna izvesti individualno preiskavo.

(21) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da člen 17(3) osnovne uredbe ne določa izračuna individualnih stopenj škode, saj navaja, da se „individualna stopnja dampinga [...] izračuna za vsakega izvoznika ali proizvajalca“ [poudarek dodan].

(22) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 24 začasne uredbe, je Komisija v roku prejela tri izpolnjene vprašalnike družb, ki so zahtevale individualno preiskavo. Vendar je Komisija sklenila, da bi preučitev teh zahtev, tudi v zaključni fazi preiskave, pomenila preveliko obremenitev, saj je bilo več proizvajalcev izvoznikov že vključenih v vzorec, ter bi onemogočila ustrezen in pravočasen zaključek preiskave. Zato je Komisija sklenila, da nobeni od zadevnih družb ne odobri individualne preiskave.

1.8. **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(23) Ker glede obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: OP) in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 28 začasne uredbe potrjena.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1. **Trditve glede obsega izdelka**

(24) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 38 in 39 začasne uredbe, je ruski proizvajalec (Segezha) trdil, da bi bilo treba obseg izdelka razširiti tako, da bi se poleg vezanih plošč iz brezovega lesa vključile tudi vezane plošče iz borovega, topolovega in bukovega lesa ter vezani les okoumé. Trdil je, da gre za neposredno konkurenco in zamenljivost med vezanimi ploščami iz navedenega lesa in vezanimi ploščami iz brezovega lesa. Po začasnem razkritju je ista stran ponovila svojo zahtevo in trdila, da Komisija ni analizirala razpoložljivih informacij glede stopnje zamenljivosti, ki so jih predložila nacionalna združenja proizvajalcev vezanih plošč iz drugih vrst lesa.

([4]) Glej arhivsko številko t21.004885.

(25) Komisija je opozorila, kot je že navedeno v uvodni izjavi 201 začasne uredbe, da nacionalna združenja (Francije, Italije in Španije), ki zastopajo proizvajalce vezanih plošč iz topolovega, borovega in drugih vrst lesa, v svojih stališčih poudarjajo, da gre pri vezanih ploščah iz različnih vrst lesa za različne izdelke, ki jih ni mogoče upoštevati ali združevati kot en sam izdelek.

(26) Podobno je Komisija ponovila svoje stališče in zavrnila trditev, saj vezane plošče iz borovega, topolovega in bukovega lesa ter vezani les okoumé nimajo enakih osnovnih fizikalnih, tehničnih in kemičnih lastnosti kot vezane plošče iz brezovega lesa. Dejstvo, da se pri nekaterih namenih uporabe lahko uporabijo alternativni izdelki in materiali z nedoločeno stopnjo zamenljivosti, ne spremeni narave fizikalnih, tehničnih in kemičnih razlik med zadevnim izdelkom in navedenimi izdelki.

2.2. **Trditve glede izključitve izdelka**

(27) V začasni fazi so en uporabnik (Emiliana Imballaggi S.p.A.) in dva ruska proizvajalca izvoznika (skupina Sveza in Vlas Truda) zahtevali izključitev vezanih plošč iz brezovega lesa kvadratne oblike z dolžino in širino petih čevljev (1 525 × 1 525 mm). Komisija je zavrnila zahtevke za izključitev, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 37 začasne uredbe.

(28) Po začasnem razkritju so bile prejete dodatne pripombe glede odločitve o zavrnitvi zahtevka za izključitev. Zlasti je bilo navedeno, da (i) je razlika v obliki že razlika v fizikalnih in tehničnih lastnostih, (ii) vezane plošče kvadratne oblike in vezane plošče pravokotne oblike niso zamenljive, ker plošč kvadratne oblike ni mogoče uporabiti tam, kjer so potrebne plošče pravokotne oblike, plošč kvadratne oblike pa ni mogoče predelati v plošče pravokotne oblike, in (iii) proizvajalci Unije ne proizvajajo vezanih plošč kvadratne oblike. Več strani je te argumente ponovilo po dokončnem razkritju. Družbi Emiliana Imballag in No-Nail Boxes, ki sta uporabnici vezanih plošč iz brezovega lesa, sta kot podlago za izključitev navedli tudi interes Unije, brez katerega podjetja uporabnikov (npr. proizvajalcev zložljivih lesenih škatel) ne bi nujno preživela.

(29) Komisija je potrdila svojo odločitev, da vezanih plošč kvadratne oblike ni mogoče izključiti iz obsega izdelka, ker ima izdelek kljub razliki v dimenzijah in obliki enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti kot vezane plošče pravokotne oblike. Kar zadeva uporabo, za nekatere posebne namene uporabe sicer ni neposredne zamenljivosti, vendar obstaja veliko drugih namenov uporabe, pri katerih se vezane plošče iz brezovega lesa pravokotne in kvadratne oblike še dodatno razrežejo in se tako spremeni njihova prvotna oblika, kjer obstaja stopnja zamenljivosti, pri kateri plošče kvadratne oblike izvajajo konkurenčni pritisk na vezane plošče iz brezovega lesa pravokotne oblike. Nazadnje je bilo s preiskavo potrjeno, da industrija Unije proizvaja in prodaja vezane plošče kvadratne oblike, sicer v razmeroma majhnih količinah in na splošno ne kot tržno blago, temveč bolj kot nišni izdelek po posebnih naročilih. Glede na te ugotovitve je Komisija ugotovila, da je trditev, da bi bila izključitev v interesu Unije, neutemeljena. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

2.3. **Sklep**

(30) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb glede obsega izdelka, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 32 do 33 začasne uredbe.

3. **DAMPING**

(31) Komisija je po začasnem razkritju prejela pisne pripombe treh vzorčenih proizvajalcev izvoznikov in pritožnika o začasnih ugotovitvah o dampingu.

3.1. **Normalna vrednost**

(32) Podrobnosti izračuna normalne vrednosti so navedene v uvodnih izjavah 44 do 57 začasne uredbe. Ker glede tega oddelka ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje začasne sklepe.

3.2. **Izvozna cena**

(33) Podrobnosti izračuna izvozne cene so navedene v uvodnih izjavah 58 in 60 začasne uredbe. Ker glede tega oddelka ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje začasne sklepe.

3.3. **Primerjava**

(34) Podrobnosti o primerjavi normalne vrednosti z izvozno ceno so navedene v uvodnih izjavah 61 do 71 začasne uredbe.

(35) Proizvajalec izvoznik UPG je ponovil svojo trditev o prilagoditvi, s katero bi se zvišala izvozna cena, da bi se upoštevali zneski, povrnjeni v okviru sheme, opisane v uvodni izjavi 63 začasne uredbe.

(36) Ker ta stran ni predložila nobenih novih dokazov, s katerimi bi utemeljila svojo trditev in ki bi spremenila oceno Komisije, je Komisija sklenila, da se začasne ugotovitve iz uvodne izjave 64 začasne uredbe potrdijo in da se trditev zavrne.

(37) Proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju ponovil trditev, da bi bilo treba pri prilagoditvi izvozne cene v skladu s členom 2(10)(e) osnovne uredbe upoštevati stroške prevoza, ki so bili povrnjeni v okviru sheme.

(38) Komisija je ugotovila, da je ravnala v skladu z določbami člena 2(10)(e) osnovne uredbe, saj je med drugim odštela neposredno povezane stroške prevoza, ki so nastali pri dobavi zadevnega izdelka prvi neodvisni stranki. Vprašanje, ali so bili ti stroški naknadno povrnjeni ali ne, ne spada na področje uporabe člena 2(10)(e) osnovne uredbe. Zato je bila trditev zavrnjena.

(39) Proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da člen 2(10)(k) osnovne uredbe Komisiji ne preprečuje, da upošteva izvozno subvencijo. Proizvajalec izvoznik je ponovno izjavil, da je subvencija vplivala na odločitve o oblikovanju cen na izvoznih trgih in na dobičkonosnost te prodaje. Zato naj bi Komisija storila očitno napako pri oceni in kršila člen 2(10)(k) osnovne uredbe.

(40) Komisija je opozorila, da stran ni predložila novih dokazov v podporo svoji trditvi. Vsekakor je Komisija natančno ponovno preučila spis in ni našla dokazov, ki bi kazali, da so stranke proizvajalca izvoznika v skladu s členom 2(10)(k) osnovne uredbe dosledno plačevale različne cene na domačem trgu zaradi domnevne razlike v povračilu stroškov prevoza s strani vlade Ruske federacije med domačo prodajo in izvozom.

(41) Poleg tega Komisija ni obravnavala vprašanja subvencije kot take, ampak je preučila, ali je shema vplivala na primerljivost izvoznih in domačih cen na način, da je treba domačo ceno prilagoditi. Zato je Komisija zavrnila trditev, da je treba za namene primerjave upoštevati povračilo stroškov prevoza za izvozne cene.

(42) Poleg tega je isti proizvajalec izvoznik domneval, da je Komisija sprejela njegovo trditev, saj ni odstranila povračila stroškov prevoza iz preglednice G protidampinškega vprašalnika (tj. preglednice poslovnega izida).

(43) Komisija je ne glede na odstranitev povračila stroškov prevoza iz ustreznih preglednic, ki jih je predložila skupina UPG, menila, da je bila zavrnitev trditve jasno obrazložena tako v razkritju za posamezno družbo kot tudi v uvodni izjavi 64 začasne uredbe. Zato je bila trditev zavrnjena.

(44) Proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju trdil, da je Komisija nepravilno prilagodila preglednico G protidampinškega vprašalnika. Ta stran je ponovno izjavila, da je treba povračilo stroškov prevoza pri izvozu dodeliti za izvozno prodajo, saj je pogojeno s stroški prevoza pri izvozu.

(45) Kot je opisano v uvodni izjavi 43, je namen preglednice G ugotoviti dobičkonosnost za vsak segment trga. Vendar za to vprašanje ni neposredne povezave med preglednico G in oceno, izvedeno v skladu s členom 2(10)(e) in (k) osnovne uredbe. Kot je opisano v uvodnih izjavah 38 do 41 zgoraj, Komisija meni, da prilagoditev ni bila upravičena. Zato dejstvo, ali je subvencija navedena v preglednici G za izvoz, ni pomembno. Zato je bila trditev zavrnjena.

(46) Skupina UPG je še trdila, da je Komisija storila očitno napako s tem, da je provizijo, plačano njenemu povezanemu trgovcu, pripisala dejanskim opravljenim storitvam (tj. povezani trgovec je trdil, da so se njegove naloge nanašale na vse vrste prodaje in ne le na domačo prodajo). Komisija bi morala provizijo pripisati samo domači prodaji v skladu s sporazumom o provizijah.

(47) Komisija je upoštevala dejanski položaj med povezanima stranema. Plačana provizija se je nanašala na vse vrste prodaje. Ker zadevna stran ni zagotovila nobenih novih dokazov v podporo svoji trditvi, so bile začasne ugotovitve iz uvodne izjave 65 začasne uredbe potrjene.

(48) Nazadnje je skupina UPG trdila, da bi bilo treba v primeru, če bi Komisija ohranila svojo odločitev o pripisu zneska plačanih provizij domači prodaji in izvozu, za pripis provizij uporabiti tudi prodajo v tretje države in ne le prodaje v EU. Komisija se je s to trditvijo strinjala in je plačane provizije pripisala vsem vrstam prodaje, tudi prodaji v tretje države.

(49) Po dokončnem razkritju je skupina UPG ponovila trditev, da je prerazporeditev provizij, plačanih povezani strani, izkrivila dejstva. Poleg tega je skupina UPG trdila, da Komisija svojih navedb ni utemeljila z dokazi.

(50) Kar zadeva dokaze, se je Komisija sklicevala na dve stališči skupine UPG, v katerih je bilo navedeno, da je bil velik del prodaje EU (med 75 % in 95 %) opravljen prek povezane strani, ki pa za to prodajo ni prejela nobene provizije, čeprav je na domačem trgu in trgu EU imela iste prodajne funkcije ([3]). Poleg tega je skupina UPG po dokončnem razkritju ponovno trdila, da provizije, prejete na podlagi domače prodaje, zadostujejo za kritje vseh funkcij, ki jih povezana stran izvaja na domačem trgu in izvoznih trgih. Komisija je zato menila, da funkcije povezane strani ne zajemajo samo domače prodaje, ampak tudi izvoz. Zato so bile plačane provizije pravilno prerazporejene v vse vrste prodaje. Na podlagi tega je bila ta trditev zavrnjena.

(51) Skupina UPG je trdila, da je Komisija storila očitno napako, saj je pomešala obseg storitev, ki jih opravlja povezana stran, in obseg uporabe provizij, plačanih povezani strani.

(52) Komisija je menila, da pogodba o proviziji, ki velja med skupino UPG in njeno povezano stranjo, ne odraža dejanskega stanja, ki izhaja iz dokazov, ki jih vsebuje spis. Zato je bila trditev zavrnjena.

(53) Skupina UPG je trdila, da ji je Komisija provizije z njihovo prerazporeditvijo med izvozom dvakrat obračunala glede na dejanske provizije, plačane nepovezanim stranem v EU. Skupina UPG je tudi trdila, da je prerazporeditev provizij diskriminatorna, zlasti pri obravnavi prilagoditve provizije izvozni ceni drugega proizvajalca izvoznika (skupina Sveza) v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe.

(54) Komisija je natančno preučila trditev in ni ugotovila diskriminacije med dvema proizvajalcema izvoznikoma, saj se je dejanski položaj med obema stranema bistveno razlikoval:

(55) proizvajalci izvozniki skupine Sveza so imeli sklenjene sporazume o provizijah s povezanim trgovcem Sveza-Les, ta pa je nato plačeval provizije nepovezanim agentom EU. Kot je opisano v uvodnih izjavah 114 in 115, so se provizije, plačane nepovezanim zastopnikom EU, štele za stroške, nastale v okviru zadevnih sporazumov o provizijah.

([3]) Ta stališča se nanašajo na odgovor družbe Zheshartsky na vprašalnik in odgovor na poziv k dopolnitvi z dne 18. januarja 2021. Sklicevati se je mogoče tudi na poročilo o navzkrižnem preverjanju na daljavo.

(56) Kar zadeva skupino UPG, je sama skupina UPG izdajala račune za provizije nepovezanim zastopnikom EU, in ne povezani trgovec.

(57) Posledično povezani trgovec ni mogel trditi, da so bile provizije, ki jih družba UPG plačuje nepovezanim zastopnikom EU, del njegovih stroškov in zato obračunane dvakrat. V nobenem primeru stran ni utemeljila svoje trditve in družba UPG dejansko za provizije, plačane nepovezanim stranem v EU, ni ponovno izdala računa svoji povezani strani. Zato je bila trditev zavrnjena.

(58) Skupina UPG je podala trditev tudi glede obsega storitev, ki jih povezana stran ponuja na domačem trgu in izvoznih trgih. Zlasti naj bi povezana stran domnevno zagotavljala omejene storitve za izvoz skupine UPG, zato je bila prerazporeditev provizije na prodajo v EU napačna.

(59) Komisija je ugotovila, da je trditev neutemeljena in da je ni mogoče preveriti. Zato je bila trditev zavrnjena.

(60) Proizvajalec izvoznik SPM je trdil, da je Komisija napačno določila stroške kredita pri njegovem izvozu, saj je uporabila obrestno mero, ki jo je objavila Ruska centralna banka, in ne uradne stopnje valute računa na podlagi člena 2(10)(g) osnovne uredbe ([6]).

(61) Komisija je menila, da bi bili stroški kredita lahko izraženi v valuti računa samo, če bi stran lahko dokazala, da obstaja potreba po taki valuti v njenem dnevnem poslovanju. V vseh drugih primerih bi stroški kredita morali biti izraženi v valuti države, v kateri ima družba sedež.

(62) Stran ni zagotovila nobenih dokazov, da je imela posojila v EUR niti da so zanjo nastali stroški kredita v EUR, zato je Komisija trditev zavrnila.

(63) Po dokončnem razkritju je družba SPM ponovila svojo trditev, da je treba stroške kredita določiti na podlagi uradnega tečaja valute računa, saj so nastala tveganja družbe SPM v valuti računa in ne v RUB. Poleg tega je družba SPM trdila, da je ta pristop ustaljena praksa Komisije.

(64) Komisija je ugotovila, da družba SPM svoje trditve v zvezi z opisanim finančnim tveganjem ni utemeljila z dokazi in ni predložila dokazov, da je njena metodologija ustaljena praksa Komisije. Poleg tega je Komisija menila, da opisano tveganje in določitev stroškov kredita nista neposredno povezana. Stroški kredita so povezani s plačilnimi pogoji računa in so za družbo nujni, da financira stroške, ki so posledica časovne razlike med datumom računa in dejanskim plačilom. Družba SPM svojih vsakodnevnih operacij ni financirala s posojili v eurih. Zato ni bilo dokazov, da bi bilo treba stroške kredita določiti na podlagi tečaja EUR. Zato je bila trditev zavrnjena.

(65) Ista stran je trdila, da mora Komisija uporabiti zahtevano pretvorbo valut, saj je menjalni tečaj EUR/RUB v obdobju preiskave znatno nihal (tj. +33 % ob upoštevanju dnevnega ekstrema v obdobju preiskave).

(66) V obdobju preiskave analiza, ki jo je izvedla Komisija, kaže, da je bilo nihanje mesečnega menjalnega tečaja EUR/RUB med julijem 2019 in februarjem 2020 dokaj stabilno, in sicer v razponu -3 %/+3 % glede na povprečni menjalni tečaj za navedeno obdobje (tj. EUR/RUB 70,7) ([7]).

(67) Komisija je menila, da nihanje menjalnega tečaja v obdobju preiskave ni znatno in stalno. Menila je, da pogoji iz člena 2(10)(j) osnovne uredbe niso izpolnjeni, saj menjalni tečaj ni znatno ali stalno nihal. Zato je bila trditev zavrnjena.

([6]) Glej arhivsko številko t21.004918.

([7]) Menjalni tečaj EUR/RUB: 7/2019 = 70,907; 8/2019 = 73,216; 9/2019 = 71,411; 10/2019 = 71,086; 11/2019 = 70,577; 12/2019 = 69,987; 1/2020 = 68,769; 2/2020 = 69,911; 3/2020 = 82,426; 4/2020 = 81,745; 5/2020 = 79,233; 6/2020 = 78,038.

(68) Po končnem razkritju je družba SPM ponovila svojo trditev glede nihanja menjalnega tečaja in to, da je menjalni tečaj marca 2020 nihal za 18 %. Družba SPM je trdila, da je pregled v obdobju, daljšem od obdobja preiskave, pokazal stalno gibanje menjalnega tečaja v obdobju preiskave.

(69) Komisija je analizirala razvoj menjalnega tečaja v obdobju preiskave. Informacije, pridobljene zunaj obdobja preiskave, niso pomembne za namen preiskave. Čeprav se je marca 2020 menjalni tečaj EUR/RUB glede na tehtano povprečje prejšnjih mesecev povečal za +16,5 % ([8]), se je v naslednjih mesecih zmanjšal. Zato je Komisija menila, da pogoji iz člena 2(10)(j) osnovne uredbe niso bili izpolnjeni, saj menjalni tečaj ni znatno ali stalno nihal. Trditev je bila zavrnjena.

(70) Isti proizvajalec izvoznik je po začasnem in dokončnem razkritju trdil, da Komisija ni zagotovila jasnih navodil glede položaja Združenega kraljestva v preiskavi. Stran ni odstranila podatkov o stroških v zvezi z izdelki, prodanimi v Združeno kraljestvo. Kot pa je pojasnjeno v oddelku 1.10 začasne uredbe, je Komisija 19. januarja 2021 z obvestilom k spisu zainteresirane strani seznanila s posledicami izstopa Združenega kraljestva. Poleg tega bi lahko zadevna stran v svojih pripombah k začasnemu razkritju vložila poseben zahtevek, podprt z dokazi. Vendar stran ni zagotovila dokazov, s katerimi bi pojasnila, kako bi lahko prodaja v Združeno kraljestvo vplivala na podatke o stroških. V zvezi s tem je Komisija analizirala podatkovni nabor in ugotovila, da bi vnos podatkov o Združenem kraljestvu v datoteko EUCOP lahko vplival na samo eno številčno oznako izdelka, ki predstavlja 0,04 % njihove skupne količine izvoza v EU ([9]). Zato je Komisija zavrnila to trditev, saj se zdi, da odstranitev takih podatkov o stroških v zvezi z izdelki, prodanimi v Združeno kraljestvo, v tem primeru nima vpliva.

(71) Družba SPM je pojasnila, da je večina prvotno sporočenih stroškov pakiranja vključevala tudi stroške skladiščenja, ki so nastali povezanim trgovcem pri domači prodaji. Poleg tega je zahtevala ohranitev prilagoditve za tiste stroške, ki so bili prvotno prijavljeni kot stroški pakiranja in ki jih je Komisija prilagodila kot stroške pakiranja. Komisija je menila, da se stroški skladiščenja (kot so plačilo najemnine za skladišče) krijejo kot stroški proizvodnje in so vsebovani v PSA-stroških družbe. Kot taki torej ne vplivajo neposredno na cene, ki jih povezani trgovci zaračunajo prvi neodvisni stranki. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(72) Po dokončnem razkritju je družba SPM trdila, da so sporočeni stroški skladiščenja stroški povezanih distribucijskih podjetij za domačo prodajo in ne stroški proizvajalca. Povezana distribucijska podjetja niso proizvajala vezanih plošč iz brezovega lesa in zato niso imela stroškov proizvodnje. Zato bi bilo treba normalno vrednost določiti na ravni franko tovarna brez stroškov distribucijskih podjetij na enak način kot pri oblikovanju izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe.

(73) Komisija je menila, da družba ni predložila dokazov, da se prodajni stroški povezanih distribucijskih podjetij na domačem trgu ne bi smeli upoštevati za namene poštene primerjave in da se povezana distribucijska podjetja ne bi smela obravnavati kot en sam gospodarski subjekt. Poleg tega člen 2(1) osnovne uredbe določa, da bi morala normalna vrednost temeljiti na cenah za prve neodvisne stranke. To pa ne bi veljalo, če bi se odšteli stroški, nastali pri povezanih distribucijskih podjetjih. Zato je bila trditev zavrnjena.

(74) Proizvajalec izvoznik (skupina Sveza) je trdil, da je Komisija storila očitno napako pri obravnavi vprašanj glede dividend in provizij za upravljanje. Uporabljena metodologija je bila pojasnjena v posebnem začasnem razkritju, poslanem strani.

([8]) Tehtani povprečni devizni tečaj za obdobje od julija 2019 do februarja 2020 znaša 70,73.

([9]) Kar zadeva metodologijo, uporabljeno za določitev normalne vrednosti za določeno vrsto številke izdelka, Komisija uporabi podatkovni nabor EUCOP samo, kadar ni prodaje na domačem trgu in posledično niso na voljo podatki DMCOP za to vrsto številke izdelka. Podatkovna nabora EUCOP in DMCOP zagotavljata proizvodne stroške za vsako vrsto prodanega izdelka za EU oziroma za domači trg.

(75) V obdobju preiskave je ena družba iz skupine proizvajalcev izvoznikov izplačala dividendo svojemu delničarju, tj. družbi Sveza-Les. Slednja je prejeto dividendo navedla v postavki *Finančni prihodki* v preglednici G protidampinškega vprašalnika. Ta dividenda je bila tudi razporejena k vsem vrstam prihodkov, tudi k prihodkom od prodaje zadevnega izdelka. Zaradi uporabljene metodologije se je zmanjšal delež PSA-stroškov, izračunan za vse vrste prihodkov. Komisija je menila, da ni povezave med sporočeno prodajo in dividendo, zato je sklenila zavrniti razporeditev dividende.

(76) Za obdobje preiskave so bili skupni prihodki razdeljeni med prihodke, ustvarjene s prodajo: zadevnega izdelka in izdelka, ki ni predmet preiskave, s povezanimi strankami in nepovezanimi strankami ter glede na vrsto trga (tj. domača prodaja, prodaja v Unijo in prodaja v druge tretje države). Za vsako od navedenih postavk je morala skupina Sveza določiti njeno dobičkonosnost (ali izgubo). Dobičkonosnost je bila pridobljena z odstranitvijo vseh stroškov, povezanih s temi prihodki (tj. stroški prodanega blaga, prodajni, splošni in administrativni stroški, dobiček/izguba od tujega menjalnega tečaja in dobiček ali izguba od finančnih prihodkov).

(77) Skupina Sveza je v svojih pripombah k začasnemu razkritju trdila, da ni osnovnega računovodskega načela, ki bi Komisiji omogočil, da ne upošteva nekaterih podatkov iz revidiranih računovodskih izkazov. Poleg tega je bila dividenda izplačana v prvi polovici leta 2020 in je ustrezala ustvarjenemu dobičku na dan 31. decembra 2019, zato ima stran pravico, da jo navede v obdobju preiskave.

(78) Komisija je revidirane računovodske izkaze upoštevala, vendar je menila, da dividende, pridobljene iz naložbe, ni mogoče razporediti k drugim vrstam prihodkov, kadar se določa dobičkonosnost te prodaje. Enako razdeljeni dobiček ni bil razporejen k drugim vrstam prihodkov. Kot je navedeno v uvodni izjavi 76, je namen preglednice G protidampinškega vprašalnika določiti dobičkonosnost različnih vrst prihodkov/dohodkov v obdobju preiskave. Komisija je zato to trditev zavrnila.

(79) Stran je trdila, da metodologija, uporabljena za določitev dobičkonosnosti prodaje, ni zanesljiva, ker je Komisija sprejela nekatere vrste prihodkov (tj. pozitivne tečajne razlike in finančne prihodke) ter tudi nekatere navedene dobičke in izgube iz preteklih let (tj. zunaj obdobja preiskave).

(80) Kot je stran pravilno navedla, je pozitivne tečajne razlike in finančne prihodke mogoče navesti, kadar so povezani z običajno poslovno dejavnostjo strani. V tem primeru bi pozitivne tečajne razlike lahko izhajale iz izvoza vezanih plošč iz brezovega lesa, finančni prihodki pa iz denarja, ustvarjenega s prodajo vezanih plošč iz brezovega lesa. Dividenda pa je druga zadeva, saj je razdeljeni dobiček ustvarila druga družba. Komisija je menila, da ni bilo povezave med dividendo in drugimi prihodki družbe Sveza-Les, vključno s prodajo zadevnega izdelka. Komisija je zato to trditev zavrnila.

(81) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza ponovno izjavila, da obstaja 100-odstotno razmerje med dividendo in drugimi prihodki družbe Sveza-Les. Poleg tega je ta stran navedla, da je proizvajalec izvoznik, ki je v lasti družbe Sveza-Les, ustvaril dobiček od prodaje vezanih plošč na domačem trgu ali na izvoznem trgu.

(82) Komisija je preučila argumente in se strinjala z navedeno stranjo. Dobiček in posledično dividenda izvirata iz celotnega poslovanja proizvajalca izvoznika. Vendar ni bilo nobene povezave med denarjem, nakazanim družbi Sveza-Les, ter dejavnostmi družbe Sveza-Les (in s tem povezanimi stroški), ki so bile v obdobju preiskave neposredno povezane z zadevnim izdelkom. Zato je bila trditev zavrnjena.

(83) Kar zadeva dobičke in izgube iz preteklih let, ki so bili navedeni v preglednici G, je Komisija sklenila odstraniti te zneske iz podatkovnega nabora, uporabljenega za določitev dobičkonosnosti prodaje v obdobju preiskave, saj ni bil povezan z običajno poslovno dejavnostjo strani v obdobju preiskave. Navedene postavke so predstavljale manj kot 0,5 % vseh sporočenih PSA-stroškov.

(84) Provizije za upravljanje, navedene v uvodni izjavi 74, se nanašajo na provizijo za upravljanje, ki jo je družbi Sveza-Les plačal vsak proizvajalec izvoznik. Družba Sveza-Les je v preglednici G protidampinškega vprašalnika provizijo za upravljanje navedla kot prihodek in stroške razporedila k pogodbam o upravljanju, za katere je prejela zadevno provizijo. Vendar ni sledila stroškom, ki so bili ustvarjeni s temi pogodbami o upravljanju, do njihovega izvora. Zaradi neobstoja dokazov je Komisija v začasni fazi sklenila, da ne upošteva stroškov, ki so sporočeni kot povezani s prihodki iz pogodb o upravljanju, ter da te stroške prerazporedi k drugim vrstam prihodkov.

(85) Skupina Sveza je trdila, da je bila odločitev Komisije, da izključi zaslužene prihodke (tj. provizije za upravljanje), ne upošteva sporočenih stroškov ter jih prerazporedi k drugim prihodkom, očitno napačna in nezakonita.

(86) Komisija je opozorila, da družba ni predložila nobenih dodatnih dokazov v podporo svoji trditvi.

(87) Poleg tega je treba opozoriti, da so bili prihodki od provizij za upravljanje v preglednici G upoštevani. Komisija je k drugim vrstam prihodkov prerazporedila stroške, ki jih je stran razporedila k prihodkom od provizij za upravljanje, saj stran ni zagotovila nobenih dokazov v podporo razporeditvi. Zato je bila trditev zavrnjena.

(88) Stran je trdila tudi, da je Komisija uporabila neenotno in netočno metodologijo za prerazporeditev stroškov. Medtem ko stran ni utemeljila svoje trditve, je Komisija za razporeditev stroškov uporabila isto metodologijo kot stran. Zato je bila trditev zavrnjena.

(89) Nazadnje je stran trdila, da bi bilo treba provizije za upravljanje odstraniti iz stroškov, ki so jih proizvajalci izvozniki navedli v svoji preglednici G, če se Komisija odloči ohraniti svojo odločitev, da bo iz preglednice G povezane strani odstranila navedene stroške.

(90) Komisija je preučila trditev in ni našla razlogov za odstranitev stroškov provizij za upravljanje, ki so jih sporočili proizvajalci izvozniki, saj so bili ti stroški podprti z računovodskimi listinami. Trditev je bila zato zavrnjena.

(91) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza v zvezi s PSA-računi družbe Sveza-Les trdila, da je mogoče izslediti stroške, nastale s pogodbami o upravljanju provizij.

(92) Komisija je analizirala argumente in v predloženih dokumentih ni našla informacij, na podlagi katerih bi lahko z gotovostjo sklenila, da so pogodbe o upravljanju provizij ustvarile stroške, ki bi lahko bili neposredno povezani s pogodbami. Poleg tega je Komisija med navzkrižnimi preverjanji na daljavo zahtevala tudi dokazila o stroških, dodeljenih za te pogodbe, vendar jih družba ni predložila. Zato je bila trditev zavrnjena.

(93) Po začasnem in dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da so na oceno Komisije o enem samem gospodarskem subjektu vplivale očitne napake pri presoji. Stran je ponovno izjavila, da je družba Sveza-Les na domačem trgu in izvoznih trgih izvajala iste prodajne funkcije, pri čemer se je edina razlika nanašala na plačilo za njene dejavnosti. V zvezi s tem je stran trdila, da je v odgovorih na vprašalnik zagotovila obširne dokaze.

(94) Prvič, po začasnem in dokončnem razkritju se je skupina sklicevala na del izpolnjenih vprašalnikov obratov, v katerem je bilo pojasnjeno, da družba Sveza-Les izvaja iste prodajne funkcije na domačem trgu in izvoznih trgih, pri čemer se edina razlika nanaša na plačilo za dejavnosti družbe Sveza-Les. Eden od elementov, poudarjenih v njem, je dejstvo, da se skladno s sporazumi o upravljanju, sklenjenimi med družbo Sveza-Les in posameznim obratom, pooblastila izključnega izvršnega organa proizvajalcev skupine Sveza prenesejo na družbo Sveza-Les, ki deluje kot upravljavska družba. Skladno s pogodbami o upravljanju družba Sveza-Les izvaja najrazličnejše upravljavske dejavnosti v imenu obratov, med drugim tudi davčno računovodstvo in poročanje. Posledično po mnenju skupine družba Sveza-Les in obrati z operativnega vidika ne delujejo neodvisno. Obrati delujejo po navodilih in v skladu s politiko družbe Sveza-Les.

(95) Komisija je ugotovila, da družba Sveza-Les zagotavlja svoje upravljavske storitve proti plačilu in obratom redno izdaja račune z navedbo storitev, opravljenih zanje. Vendar so se kljub široki paleti storitev, določenih v pogodbah o upravljanju, pravni subjekti odločili, da svojo prodajo uredijo v ločenih in povsem drugačnih vrstah pogodb glede na izvoz in domačo prodajo izdelka v preiskavi, kar je vplivalo na način izvajanja te prodaje. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 67 začasne uredbe in naslednjih uvodnih izjavah, pogodbe o proviziji, podpisane med družbo Sveza-Les in obrati, vplivajo zgolj na izvoz, zaradi česar je bila potrebna prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe.

(96) Drugič, po začasnem in dokončnem razkritju je skupina družb izpodbijala oceno Komisije v uvodni izjavi 68 začasne uredbe, pri čemer je trdila, da sta sodišči Unije potrdili, da je obstoj pogodbe „upošteven“, vendar ne odločilen element za oceno, ali gre za en sam gospodarski subjekt ali ne. En sam gospodarski subjekt lahko torej obstaja ne glede na obstoj pogodbe ([10]). Komisija mora torej izvesti celovito oceno vseh dejavnikov, ki odražajo ekonomsko realnost odnosov med obrati skupine Sveza in družbo Sveza-Les in ne more zgolj na podlagi obstoja pogodbe ugotoviti neobstoja enega samega gospodarskega subjekta.

(97) Komisija je menila, da sodba, ki jo navaja skupina Sveza, potrjuje stališče Komisije v tej zadevi. Kot je sklenilo Sodišče, je obstoj pogodbe, sklenjene med proizvajalcem in njegovim povezanim distributerjem, ki določa plačilo provizij slednjemu, pomemben dejavnik v odnosu med takima družbama, z neupoštevanjem take pogodbe pa bi se zameglila ekonomska realnost takega odnosa. Komisija je dejansko preučila odnose med obrati skupine Sveza in družbo Sveza-Les na podlagi sklenjenih pogodb med njimi z naslovom „sporazum o provizijah“ ter sklenila, da te pogodbe, ki se izvajajo, vsebujejo različne določbe, ki jih je težko uskladiti s stališčem, da te družbe tvorijo en sam gospodarski subjekt, iz razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi 98 ([11]).

(98) Tretjič, skupina je trdila, da čeprav se je Komisija v uvodni izjavi 68 začasne uredbe sklicevala na „številne klavzule, kot je arbitražna klavzula, ki kaže na pomanjkanje solidarnosti med družbami“, je navedla samo eno, in sicer „arbitražno klavzulo“. Hkrati se je Splošno sodišče v sodbi v zadevi PT Musim Mas sklicevalo na več vrst klavzul kot dokaz o pomanjkanju solidarnosti. Arbitražna klavzula domnevno ne zadošča, da bi Komisija lahko sklepala o neobstoju enega samega gospodarskega subjekta. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 68 začasne uredbe, pogodbe o proviziji med družbo Sveza-Les in obrati vsebujejo številne določbe, ki kažejo na pomanjkanje solidarnosti med družbami in so bile torej dokaz o obstoju dveh gospodarskih subjektov z različnimi interesi ([12]). Razen arbitražne klavzule je odgovornost pogodbenih strank omejena le v primeru višje sile, medtem ko so v vseh drugih primerih stranke odgovorne za neizpolnjevanje ali neustrezno izpolnjevanje obveznosti iz pogodb v skladu s splošno veljavno zakonodajo Ruske federacije. Pogodbe vsebujejo tudi določbe, ki urejajo komunikacijo med družbo Sveza-Les in obrati ter njihove obveznosti v primeru spremembe imena ali naslova. Ti neizčrpni primeri poleg arbitražne klavzule, navedene v začasni uredbi, dokazujejo, da je odnos med družbo Sveza-Les in proizvajalci glede izvoza organiziran na podlagi običajnih tržnih pogojev. Zato je bila trditev zavrnjena.

(99) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza ponovno izjavila, da določbe pogodb o proviziji, omenjene v predhodni uvodni izjavi, niso zadostne, da bi pokazale pomanjkanje solidarnosti. V skladu s pogodbami o upravljanju obrati skupine Sveza niso mogli sprejemati nobenih odločitev brez soglasja družbe Sveza-Les ter so v praksi in po zakonu v celoti odvisni od družbe Sveza-Les. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 95, je Komisija ugotovila, da kljub široki

([10]) Sodba z dne 26. oktobra 2016 v zadevi C-468/15 P, PT Musim Mas proti Svetu, EU:C:2016:803, točke 43 in 55–59.

([11]) Glej tudi sodbo z dne 14. julija 2021 v zadevi T-716/19, Interpipe Niko Tube LLC proti Komisiji, ECLI:EU:T:2021:457, točki 162 in 163.

([12]) Sodba z dne 14. julija 2021 v zadevi T-716/19, Interpipe Niko Tube LLC proti Komisiji, ECLI:EU:T:2021:457, točka 163.

paleti storitev, predvidenih v pogodbah o upravljanju, prodaja izdelkov, ki jih proizvajajo obrati, ni zajeta v pogodbah o upravljanju. Dejansko so se pravni subjekti odločili, da svojo prodajo uredijo v ločenih in povsem drugačnih vrstah pogodb glede na izvoz in domačo prodajo izdelka v preiskavi, kar je vplivalo na način izvajanja te prodaje in njeno primerljivost cen. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(100) Četrtič, po začasnem in dokončnem razkritju je skupina Sveza izpodbijala ugotovitve Komisije, da „so proizvajalci izvozniki glede na svoje stroške PSA ohranili nekatere prodajne funkcije“, pri čemer je trdila, da te funkcije niso povezane s prodajo, temveč z drugimi dejavnostmi, ki so malo pomembne za prodajne funkcije. Celo ob predpostavki, da je domneva Komisije pravilna (*quod non*), lahko en sam gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec prevzame del prodajnih funkcij, ki se dopolnjujejo s funkcijami distributerja za njegove izdelke ([13]).

(101) Komisija je ugotovila, da trditev, da se zadevni PSA-stroški ne nanašajo na prodajne funkcije proizvajalcev izvoznikov, temveč na druge dejavnosti, ni bila podprta z morebitnimi dokazi v spisu. Po dokončnem razkritju niso bili predloženi nobeni dokazi. Dejansko drži nasprotno, saj je proizvajalec sporočil, da so bili vsaj nekateri od teh stroškov povezani s prodajnimi funkcijami, kot so stroški osebja. Po mnenju Komisije je bilo to relevanten element, ki kaže, da proizvajalci niso prenesli vseh svojih prodajnih dejavnosti na družbo Sveza-Les.

(102) Petič, proizvajalec izvoznik je trdil, da je izjava, da je „povezani trgovec izdajal račune v imenu proizvajalcev izvoznikov prvim neodvisnim strankam v Uniji“, netočna. Račune nepovezanim strankam izdaja družba Sveza-Les, vendar ne „v imenu proizvajalcev izvoznikov“. Na računih je navedena zgolj identiteta obrata skupine Sveza, ki proizvaja blago.

(103) Komisija je ugotovila, da se lastništvo blaga prenese neposredno s proizvajalca izvoznika na kupca. Ta prodaja je knjižena kot prihodek v glavni knjigi prodaje proizvajalca izvoznika. Družba Sveza-Les ni nikoli imela v lasti blaga in ga torej v svojih knjigah ni knjižila kot prihodek od prodaje. Samo provizije, ki jih plačajo proizvajalci izvozniki, se v knjigah družbe Sveza-Les knjižijo kot prihodek. Nasprotno pa pri domači prodaji proizvajalci izvozniki ne prodajajo neposredno prvim neodvisnim strankam, temveč družbi Sveza-Les. V tem primeru se lastništvo prenese na družbo Sveza-Les. Poleg tega plačila nepovezanih strank, ki jih prejme družba Sveza-Les v zvezi z izvoznimi transakcijami, ne pripadajo njej, temveč jih imajo neposredno v lasti zadevni proizvajalci izvozniki in se v celoti prenesejo nanje. To pomeni, da družba Sveza-Les deluje kot zastopnik za izvoz, ki ga opravijo obrati in se kompenzira s provizijo, medtem ko je za domači trg družba Sveza-Les ustrezen prodajalec prvi neodvisni stranki v smislu člena 2(1) osnovne uredbe. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(104) Proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju trdil, da se je ocena Komisije, opisana v prejšnji uvodni izjavi, osredotočila na formalne dogovore, sklenjene med družbo Sveza-Les in obrati, vendar ni obravnavala ekonomske realnosti njihovega odnosa glede na dejansko opravljene funkcije družbe Sveza-Les, ki so bile del integriranega prodajnega oddelka. Formalistični pristop Komisije k ekonomski realnosti odnosa med družbo Sveza-Les in proizvajalci izvozniki naj bi bil s pravnega in dejanskega vidika napačen.

(105) Komisija je menila, da v spisu ni bilo dokazov, da pogodbeni dogovori niso odražali ekonomske realnosti odnosov v skupini. Nasprotno, vsi dokumenti so pokazali, da so pogodbene dogovore pri izvajanju izvoza oziroma pri domači prodaji v praksi upoštevali različni pravni subjekti. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

([13]) Sodba z dne 13. oktobra 1993 v zadevi C-104/90, Matsushita proti Svetu, EU:C:1993:837, točka 14. Glej tudi sodbo z dne 10. marca 2009 v zadevi T-249/06, Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP proti Svetu, EU:T:2009:62, točka 185.

(106) Šestič, skupina Sveza je trdila, da medtem ko se za izvoz sklepajo pisni sporazumi o provizijah, se za domačo prodajo sklepajo sporazumi o nakupu in prodaji. To dejansko drži. Vendar ostaja dejstvo, da sta, kot priznava skupina Sveza, domača prodaja in izvoz organizirana drugače in da zanju veljajo pogodbe drugačne narave, kar je poudarjeno v uvodni izjavi 108. Tako ni sporno, da je izvoz urejen s sporazumi o provizijah in da se take provizije dejansko plačajo za plačilo storitev, opravljenih za izvozne transakcije. To pa ne velja za domače transakcije.

(107) Sedmič, skupina Sveza je trdila, da se od Komisije zahteva, da dokaže, da obstaja vprašanje primerljivosti cen zaradi provizije, ki se plačuje za izvoz. S členom 2(10)(i) osnovne uredbe se zahteva prilagoditev zaradi razlik v plačanih provizijah. Skupina Sveza je trdila, da se z odnosom med obrati skupine Sveza in družbo Sveza-Les dosegajo enaki ekonomski rezultati ne glede na to, ali družba Sveza-Les prejme pribitek na domačo prodajo ali provizijo na izvoz. Tako pribitek na domačo prodajo kot tudi provizije na izvoz se morajo torej šteti za „provizijo“ za namen člena 2(10)(i) osnovne uredbe. V plačanih provizijah torej ni razlike, ki bi vplivala na primerljivost cen, tako da prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe ni upravičena.

(108) Komisija se s tem ni strinjala. Namen prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) je izravnati morebitno razliko v plačani proviziji med domačo prodajo in izvozom. Čeprav je na podlagi pogodb, ki urejajo izvoz, nesporno, da obrati družbi Sveza-Les plačujejo provizije za izvozne transakcije, vključno s prodajo v Unijo, ni bilo dokazano, da je družbo Sveza-Les mogoče za domačo prodajo šteti za zastopnika, ki deluje na podlagi provizij. Dejstva, kot jih je ugotovila Komisija, prej kažejo, da je vsa domača prodaja, ki jo je izvedla skupina, posredna prodaja v smislu, da obrati zadevni izdelek najprej prodajo po transfernih cenah družbi Sveza-Les, ki ga nato pod običajnimi tržnimi pogoji proda dalje prvim neodvisnim strankam na domačem trgu. Nič ne kaže na to, da bi se družba Sveza-Les pri takem ravnanju lahko štela za zastopnika, ki deluje na podlagi provizij. Komisija je namreč opozorila na naslednje značilnosti: vso domačo prodajo opravlja družba Sveza-Les, prodajne pogodbe med družbo Sveza-Les in obrati pa ne vsebujejo nobenih klavzul, ki bi kazale, da družba Sveza-Les deluje kot zastopnik. Nekatere od prodajnih pogodb zlasti določajo, da „za dogovor o ceni blaga za določeno obdobje imajo stranke pravico podpisati ustrezno prilogo k pogodbi“. Take priloge niso bile predložene v okviru preverjanja, druge pogodbe, ki vsebujejo podrobnosti o plačilu in količini, pa so bile zastarele. Posledično iz dokazov v spisu ni bilo razvidno, kako sta bila določena nabavna cena ali plačilo družbi Sveza-Les ([14]). V pogodbah tudi niso omenjene druge pravice in obveznosti strank. Med drugim na primer ni obveznosti poročanja, ni obveznosti uradnega obveščanja druge stranke v primeru spremembe imena, prav tako pa ni navedenega ničesar o odgovornosti strank za neizvedbo pogodbe ([15]). Komisija je ugotovila, da je Splošno sodišče v podobnih okoliščinah, kot so tiste, ki prevladujejo pri domači prodaji, ki jo je opravila družba Sveza-Les, presodilo, da je bila prilagoditev, ki jo je Komisija izvedla v zvezi z izvozom v zadevi Interpipe, neupravičena. ([16]) Na podlagi tega je Komisija potrdila, da prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) za domačo prodajo ni bila upravičena. Nasprotno pa pogodbe, sklenjene med obrati in družbo Sveza-Les za izvoz, jasno določajo, da družba Sveza-Les deluje kot zastopnik in je upravičena do provizije za take storitve, ki so jo obrati tudi dejansko plačali. Na podlagi tega je Komisija sklenila, da je bila prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) za izvoz upravičena.

(109) Komisija je tudi preučila trditev, da bi domnevni pribitek za domačo prodajo in dejanske provizije, plačane za izvozne transakcije, imel iste gospodarske posledice za proizvajalce izvoznike. Kot je podrobneje pojasnjeno v razkritju za posamezno družbo, so bile razlike v dobičkonosnosti med prodajo na domačem trgu in izvozom. Zato je Komisija menila, da se s plačilom provizij družbi Sveza-Les za izvoz ne dosegajo isti ekonomski rezultati za skupino proizvajalcev izvoznikov kot s transfernimi cenami, zaračunanimi družbi Sveza-Les za domačo prodajo, ki jo je družba Sveza-Les izvedla prvim neodvisnim strankam. Trditev je bila zato zavrnjena.

([14]) Glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 25. junija 2015 v zadevi T-26/12, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) proti Svetu, točka 60.

([15]) Sodba Splošnega sodišča z dne 25. junija 2015 v zadevi T-26/12, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) proti Svetu, točka 62.

([16]) Sodba Sodišča z dne 16. februarja 2012 v združenih zadevah C-191/09 P in C-200/09 P, Svet in Komisija proti Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, točke 50–69.

(110) Osmič, kar zadeva uvodno izjavo 71 začasne uredbe, je skupina Sveza trdila, da je položaj podoben kot v členu 2(8) in (9) osnovne uredbe, ki določa, da se cena, zaračunana prvi neodvisni stranki, lahko prilagodi za vse stroške, nastale med uvozom in preprodajo. Poleg tega člen 2(1) osnovne uredbe nikakor ne ovira uporabe prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe. Vsaka druga razlaga bi členu 2(10)(i), tudi njegovemu drugemu odstavku, odvzela polni učinek.

(111) Komisija je ugotovila, da se besedilo člena 2(1) osnovne uredbe na eni strani ter besedilo člena 2(8) in (9) osnovne uredbe na drugi strani razlikujeta. Medtem ko člen 2(1) določa, da normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici, člen 2(9) določa, da se lahko izvozna cena računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani.

(112) Opozoriti je treba tudi, da skupina Sveza, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 108, ni zagotovila podpornih dokazov glede zneska zahtevane prilagoditve na normalno vrednost na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe. Domnevna razlika med nakupno ceno in ceno pri nadaljnji prodaji ter način njenega izračun nista bila pisno predstavljena v nobenem od sporazumov, predloženih Komisiji. Po navedbah skupine Sveza se je tudi zdelo, da se to med različnimi obrati razlikuje in se je v obdobju preiskave spreminjalo. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 71 začasne uredbe, če je treba prilagoditev pribitka v skladu s členom 2(10)(i) količinsko določiti kot odbitek domnevnega pribitka, ki ga je zaračunala družba Sveza-Les pri nadaljnji prodaji izdelka, bi se cena s tem dejansko spravila na raven zadevne prodaje med obrati in družbo Sveza-Les. Povedano drugače, če se torej domnevni pribitek odbije, bi bila osnova za določitev normalne vrednosti prodaja med obrati in družbo Sveza-Les. Vendar člen 2(1) osnovne uredbe določa, da bi morala normalna vrednost temeljiti na cenah, zaračunanih prvi neodvisni stranki, kar pa družba Sveza-Les ni.

(113) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza ponovno trdila, da če na izvoznih trgih ne bi bilo enega samega gospodarskega subjekta, niti na domačem trgu ne bi bilo mogoče najti enega samega gospodarskega subjekta, ker družba Sveza-Les opravlja iste funkcije na izvoznih trgih in domačem trgu. Komisija se s tem ni strinjala. Kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 93 do 112, je Komisija ugotovila, da je ekonomsko razmerje med družbo Sveza-Les in proizvajalci glede izvoza tako, da dobavitelj prodaja s posredovanjem zastopnika in na podlagi običajnih poslovnih pogojev: proizvajalec obdrži lastništvo in odgovornost za prodano blago, medtem ko družba Sveza-Les prejme prodajno provizijo, kot je določeno v zadevnih pogodbah. Nasprotno pa pri domači prodaji družba Sveza-Les prevzema lastništvo in odgovornost za prodano blago, vsakršni domnevni pribitek iz te prodaje pa v pogodbah ni bil jasno opredeljen. Poleg tega družba Sveza-Les obratom izda račun za domačo prodajo običajno na isti dan, ko je račun izdan za končno stranko, kar dodatno potrjuje nekomercialni odnos. Komisija je opozorila tudi, da je bil pojem enega samega gospodarskega subjekta v okviru prilagoditev na podlagi člena 2(10) osnovne uredbe razvit v sodni praksi Sodišča ([17]) za „navidezne provizije“, vključno s pribitkom, ki ga prejme trgovec, iz drugega pododstavka člena 2(10)(i), ne pa za primere, v katerih so dejanske provizije jasno opredeljene in dejansko plačane, kot je to v obravnavanem primeru. Zato je Komisija trditev zavrnila.

(114) Skupina Sveza je trdila, da je Komisija dvojno štela nekatere bonuse in provizije, ki jih je družba Sveza-Les plačala nepovezanim strankam v Uniji, saj računi za te zneske niso bili ponovno izstavljeni proizvajalcem izvoznikom. Zato je družba Sveza-Les menila, da so ti odhodki stroški, ki so nastali z izvajanjem sporazumov o provizijah.

(115) Komisija je trditev preučila hkrati s svojo odločitvijo o enem samem gospodarskem subjektu in sklenila, da ne odbije bonusov in provizij, plačanih nepovezanim strankam v Uniji, od izvozne cene. Trditev je bila zato sprejeta.

([17]) Navedeno v opombah 15 in 16.

(116) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da bi morala Komisija, ker je na domačem trgu našla en sam gospodarski subjekt, pri izračunu PSA-stroškov uporabiti konsolidirani izkaz poslovnega izida proizvajalcev izvoznikov družb Sveza-Les in Sveza. To je zato, ker konsolidirani izkaz poslovnega izida odpravlja plačila znotraj skupine ter združuje dejanske stroške in dejanske prihodke kot za en sam gospodarski subjekt.

(117) Z odgovorom na prvotni vprašalnik je Komisija od proizvajalcev izvoznikov v skupini zahtevala, naj predložijo svoje revidirane računovodske izkaze in konsolidirane revidirane računovodske izkaze (če obstajajo). Noben od proizvajalcev izvoznikov ni predložil takšnih konsolidiranih informacij, vključno z družbo Sveza-Les, ki pa je bila glavna delničarka enega od proizvajalcev izvoznikov. V skupini Sveza ni bilo revidiranih konsolidiranih računovodskih izkazov, zato o tem dokumentu za namene te preiskave ni bilo mogoče poročati. Čeprav je družba Sveza-Les med navzkrižnim preverjanjem na daljavo predložila konsolidirani izkaz poslovnega izida, Komisija ni mogla preveriti njegove točnosti in zanesljivosti, saj neodvisna revizijska družba zadevnega dokumenta ni ustrezno revidirala. Komisija je zato to trditev zavrnila.

(118) Skupina Sveza je trdila, da je bila prilagoditev provizij, plačanih za izvoz, diskriminatorna, zlasti glede na prilagoditev provizije za izvozno ceno drugega proizvajalca izvoznika (UPG).

(119) Komisija med obema primeroma ni ugotovila nobene diskriminacije, saj so bile dejanske okoliščine obeh strani in zlasti pogodbena razmerja med povezanimi subjekti v njihovih skupinah družb različni. Medtem ko je družba UPG priznala, da je provizija, plačana za domačo prodajo, zajemala stroške in storitve, povezane z izvozom, sta bila v skupini Sveza domača prodaja in izvoz organizirana v ločenih pravnih oblikah. Zato je bila trditev zavrnjena.

3.4. **Stopnje dampinga**

(120) Kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 31 do 115, je Komisija upoštevala pripombe zainteresiranih strani, predložene po začasnem razkritju, in tako ponovno izračunala stopnje dampinga.

(121) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene stroškov, zavarovanja in prevoznine (CIF) meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Skupina Sveza	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Druge sodelujoče družbe	14,85 %
Vse druge družbe	15,80 %

(122) Izračuni individualnih stopenj dampinga, vključno s popravki in prilagoditvami na podlagi pripomb zainteresiranih strani, predloženih po začasnem in dokončnem razkritju, so bili razkriti vzorčenim proizvajalcem izvoznikom.

4. **ŠKODA**

4.1. **Opredelitev industrije Unije in proizvodnje Unije**

(123) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 80 do 82 začasne uredbe.

4.2. **Potrošnja Unije**

(124) Komisija je potrošnjo Unije določila na podlagi (a) podatkov, ki jih je predložil pritožnik v zvezi s prodajo podobnega izdelka s strani industrije Unije nepovezanim strankam v Uniji, ki je bila navzkrižno preverjena z obsegom prodaje, ki so ga sporočili vzorčeni proizvajalci Unije; (b) uvoza izdelka v preiskavi iz vseh tretjih držav, kot je o njem poročal Eurostat ([18]).

(125) Ob upoštevanju metodologije za opredelitev uvoza, kot je določena v oddelku 4.3.1, se je potrošnja Unije gibala na naslednji način:

Preglednica 1

Potrošnja Unije v kubičnih metrih (m^3)

	2017	2018	2019	Obdobje preiskave
Celotna potrošnja Unije	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Indeks	*100*	*106*	*104*	*100*

Vir: pritožnik, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(126) V obravnavanem obdobju je potrošnja v Uniji ostala stabilna. Podrobna analiza kaže, da se je potrošnja med letoma 2017 in 2018 povečala za 6 %, nato v letu 2019 oslabela in se povečala za 4 % glede na leto 2017 ter končno upadla, s čimer je ostala na podobnih ravneh kot v letu 2017.

4.3. **Uvoz iz zadevne države**

4.3.1. *Metoda za opredelitev uvoza zadevnega izdelka*

(127) Kot je navedeno v uvodni izjavi 86 začasne uredbe, je bil pred začetkom postopka in poznejšo uvedbo posebne oznake TARIC ([19]) uvoz zadevnega izdelka evidentiran na ravni KN ([20]), vključno z izdelki, ki niso zadevni izdelek. Komisija je za oceno obsega uvoza zadevnega izdelka v obravnavanem obdobju uporabila enako razmerje (TARIC/KN), kot je bilo ugotovljeno po začetku preiskave, med obsegom uvoza celotne oznake KN in uvozom zadevnega izdelka na podlagi podatkov TARIC. Za uvoz iz zadevne države je bilo določeno razmerje ([21]) 78 %.

(128) Po začasnem razkritju so nekatere zainteresirane strani trdile, da je določitev uvozne statistike pokazala izkrivljene rezultate. Zlasti so trdile, da pri primerjavi uvoza v kubičnih metrih z uvozom v tonah rezultati niso bili združljivi s splošno sprejeto povprečno gostoto izdelka v preiskavi.

(129) Komisija je te trditve analizirala in v sporočenih statističnih podatkih ugotovila izkrivljanje podatkov na ravni dodatne merske enote (v zadevnem primeru kubičnega metra). Zato se je odločila, da bo za določitev uvoza sporočeno težo (v tonah), ki je zanesljiv in stabilen sklop podatkov, pretvorila v kubične metre.

([18]) Vir podatkov Eurostata, prilagojen z uporabo metodologije, pojasnjene v oddelku 4.3.1.
([19]) Oznaka TARIC: 4412 33 00 10.
([20]) Oznaka KN: 4412 33 00.
([21]) Razmerje se je nekoliko spremenilo na 79 % od objave začasne uredbe, saj so bili na voljo novejši statistični podatki o uvozu, ki zajemajo širše časovno obdobje. Komisija je uporabila celomesečne podatke TARIC od začetka preiskave do objave pred razkritjem (od novembra 2020 do aprila 2021).

(130) Za pretvorbo ton v kubične metre je Komisija uporabila ključ za pretvorbo, določen na 0,69. Ključ za pretvorbo je bil določen na podlagi splošno sprejetih vrednosti gostote zadevnega izdelka. Ključ za pretvorbo so predlagali tako proizvajalci izvozniki kot tudi proizvajalci Unije in je bil tudi znotraj razpona, ki je bil predlagan v metodologiji, vsebovani v pritožbi. Poleg tega je bila z analizo povprečne količine v tonah in kubičnih metrih, ki so jo v Uniji prodali vzorčeni proizvajalci izvozniki, potrjena točnost ključa za pretvorbo pri 0,69. Po reviziji je bilo razmerje za uvoz iz zadevne države popravljeno nekoliko navzgor, in sicer na 79 %.

(131) Po dokončnem razkritju je ruski proizvajalec izvoznik (Sveza) trdil, da uporaba razmerja (TARIC/KN), ki temelji na uvozu po začetku postopka, ne odraža nujno stanja, ki je prevladovalo v obravnavanem obdobju, saj so na razvoj oznake KN morda vplivale druge vrste vezanih plošč, ki niso predmet preiskave. Trdil je tudi, da bi se lahko po začetku preiskave uvoz iz Rusije znatno povečal, zato bi lahko bil uvoz zadevnega izdelka pred začetkom navedene preiskave precenjen. Skupina Sveza je tudi trdila, da bi bila uporaba ruskih statističnih podatkov za določanje uvoza zanesljivejša od podatkov Eurostata.

(132) Komisija je menila, da je metodologija, ki jo je uporabila, omogočila razumno in zanesljivo oceno, saj je bil zadevni izdelek statistično gledano del večje skupine izdelkov iz vezanega lesa. Po mnenju Komisije uporaba ruskih statističnih podatkov o izvozu ne bi bila zanesljivejša od podatkov Eurostata, saj vključujejo tudi druge izdelke, ki niso zadevni izdelek. Poleg tega skupina Sveza ni predložila nobenih dokazov, ki bi potrjevali, da se je uvoz drugih vrst vezanih plošč kot skupine povečal bolj od uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa. Zato je bila trditev zavrnjena.

4.3.2. *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevne države*

(133) Komisija je z uporabo navedene metodologije obseg uvoza določila na podlagi podatkov Eurostata. Tržni delež uvoza je bil določen s primerjavo obsega uvoza s potrošnjo Unije.

(134) Uvoz iz zadevne države se je gibal na naslednji način:

Preglednica 2

Obseg uvoza (m^3) in tržni delež

	2017	2018	2019	Obdobje preiskave
Obseg uvoza iz Rusije (m^3)	710 163	773 521	809 267	812 521
Indeks	*100*	*109*	*114*	*114*
Tržni delež	40 %	42 %	44 %	46 %
Indeks	*100*	*103*	*109*	*114*

Vir: Eurostat.

(135) Uvoz iz zadevne države se je v obravnavanem obdobju povečal s približno 710 163 kubičnih metrov na približno 812 521 kubičnih metrov, tj. za 14 %. Tržni delež tega uvoza se je v obravnavanem obdobju povečal s 40 % na 46 %.

4.3.3. *Cene uvoza iz zadevne države in nelojalno nižanje prodajnih cen*

(136) Komisija je cene uvoza določila na podlagi statističnih podatkov Eurostata o EUR/tono na ravni KN. Čeprav je bil uvoz zadevnega izdelka, kot je pojasnjeno v oddelku 4.3.1, evidentiran skupaj z večjo skupino izdelkov, je ta metodologija zagotovila zanesljivo oceno cen in njihovega razvoja skozi čas, saj je bila velika večina uvoza pod to oznako KN zadevni izdelek, ter je tako omogočila primerjavo gibanj cen med različnimi državami izvoznicami.

(137) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza izpodbijala uporabo statističnih podatkov na ravni KN za določanje uvoznih cen, saj zadevni izdelek spada pod oznako KN, ki vključuje tudi druge vrste vezanih plošč, zaradi česar so podatki nezanesljivi. Poleg tega je trdila, da podatki Eurostata niso bili povezani s tržnimi razmerami in dejansko opazovanimi cenami na trgu, kar je dodatno poudarilo nezanesljivost metodologije Komisije.

(138) Komisija se s tem ni strinjala. Kot je pojasnjeno zgoraj, je menila, da njena metodologija za oceno obsega in cen uvoza ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa omogoča razumno in zanesljivo oceno. Kar zadeva zanesljivost cen Eurostata, uvodni izjavi 140 in 141 potrjujeta, da so cene, pridobljene iz statističnih podatkov Eurostata, sledile istemu trendu kot tehtane povprečne izvozne cene vzorčenih ruskih proizvajalcev izvoznikov. S tem se je izkazalo, da statistični podatki Eurostata ne odstopajo od preverjenih podatkov, povezanih zlasti z zadevnim izdelkom, kar je torej potrdilo zanesljivost podatkov za določanje uvoznih cen.

(139) Povprečna cena uvoza iz zadevne države se je gibala na naslednji način:

Preglednica 3

Uvozne cene (EUR/tono)

	2017	2018	2019	Obdobje preiskave
Rusija	646	681	608	584
Indeks	*100*	*105*	*94*	*90*

Vir: Eurostat.

(140) Povprečne cene uvoza iz Rusije so leta 2017 znašale 646 EUR/tono, v obdobju preiskave pa so padle na 584 EUR/tono, tj. za 10 %. Povprečna cena uvoza se je leta 2018 zvišala za 5 % in nato v naslednjih obdobjih padla za 14 %.

(141) Enak trend je bilo mogoče opaziti pri uporabi tehtanih povprečnih izvoznih cen, ki so jih sporočili vzorčeni proizvajalci izvozniki, v višini 434 EUR/m^3 v OP za zadevni izdelek. Po začasnem razkritju je družba UPM trdila, da izračuni nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen niso bili v skladu s sodno prakso Sodišča, saj so temeljili na izvozni ceni, ki je bila prilagojena na podlagi člena 2(9), medtem ko podobna prilagoditev ni bila izvedena pri prodajni ceni industrije Unije. Ker je bil po mnenju Komisije prek povezane družbe prodan le omejen odstotek ruskega izvoza, tj. 4 do 7 %, je vpliv te težave na izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen zanemarljiv in ne bi spremenil dejstva, da ruski uvoz znatno nelojalno znižuje cene industrije Unije. Poleg tega je, kar zadeva izračune nelojalnega nižanja ciljnih cen (stopnja škode), neškodljiva cena Unije temeljila na stroških proizvodnje z dodatkom ciljnega dobička in je zato izključevala vse morebitne stroške povezanih trgovcev v Uniji, kar je podobno položaju ruskega izvoza.

(142) Po začasnem razkritju je več strani izpodbijalo združevanje v skupine, ki ga je izvedla Komisija za primerjavo različnih vrst izdelkov. Zlasti so trdile, da se s poenotenjem površine za vsako ploščo vezanega lesa s pomnožitvijo širine in dolžine ni upoštevala smer lesnih vlaken, posledično pa se ni upošteval glavni dejavnik proizvodnih stroškov in cen. Zato je to vplivalo na veljavnost izračunov nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen.

(143) V zvezi z združevanjem v skupine je Komisija opozorila, da se vezane plošče iz brezovega lesa, kot je navedeno v uvodni izjavi 95 začasne uredbe, prodajajo v zelo različnih velikostih in kakovostih ter v skladu s specifikacijami strank. Kot je že bilo pojasnjeno v uvodni izjavi 95 začasne uredbe, je Komisija z namenom, da bi izvedla ustrezno primerjavo izdelkov, ki jih prodaja industrija Unije, z enakovrednimi vrstami izdelka, ki jih prodajajo ruski proizvajalci izvozniki, izvedla približevanje, in sicer tako, da je nekatere podobne vrste izdelka združila v skupine, vendar je ohranila veliko večino vrst izdelkov. Glede na številne različne kontrolne številke izdelka, ki so se glede velikosti, debeline in/ali premazov le malo razlikovale, je bilo združevanje zelo podobnih kontrolnih številk izdelka mogoče brez neupravičenega vpliva na točnost primerjave. S to metodologijo je lahko Komisija primerjala kritično

maso uvoza s prodajo industrije Unije. Da bi Komisija omogočila ustrezno primerjavo zadevnih izdelkov, je zlasti izvedla naslednje ukrepe: (1) v skupino so bile združene tri vrste premazov s fenolnim filmom (F-W-HT, kot je pojasnjeno v vprašalniku); (2) v skupno sta bili združeni dve podobni vrsti površin, vendar brez premazov (CP in WG), in (3) Komisija je izračunala površino za vsako ploščo vezanega lesa tako, da je pomnožila širino in dolžino. Ta izračun je bil v kvadratnih milimetrih, da bi se omogočila primerjava podobnih dimenzij, ki so bile postavljene in/ali sporočene različno. Ena zainteresirana stran je trdila, da je bila razlika v ceni med različnimi vrstami izdelkov, združenih v skupine, [4 % do 7 %]. Tudi če bi domnevna razlika v ceni bila sprejeta, ta razlika po mnenju Komisije ni bila znatna. Dejansko je pokazala, da združevanje v skupine, kot ga je opravila Komisija, ne preprečuje točne primerjave cen. Komisija je zato menila, da je združevanje v skupine v začasni fazi omogočilo razumno in zanesljivo primerjavo cen in primerljivost enakovrednih vrst izdelkov.

(144) Po začasnem razkritju so nekatere strani podale pripombe v zvezi z izračunom stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, kot je navedena v uvodni izjavi 100 začasne uredbe. Po teh pripombah in rahlih spremembah tehtane povprečne stopnje nelojalno znižanih prodajnih cen je bila stopnja za sodelujoče vzorčene proizvajalce izvoznike revidirana in zdaj sega od 9,6 % do 18,4 % za uvoz iz zadevne države na trg Unije. Tehtana povprečna stopnja nelojalno znižanih prodajnih cen, ugotovljena na podlagi podatkov, ki so jih zagotovili vzorčeni proizvajalci izvozniki, je bila 12,6 %.

(145) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da so bili izračuni nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen pomanjkljivi iz naslednjih razlogov: (i) glede na znatno pomanjkanje konkurenčnega prekrivanja med vrstami izdelkov s poreklom iz Rusije in vrstami izdelkov, ki jih proizvaja in prodaja industrija Unije, izračuni niso bili reprezentativni; (ii) združevanje vrst izdelkov v skupine je bilo pomanjkljivo, ker niso bile upoštevane razlike v dimenzijah, kar vpliva na cene, med drugimi dejavniki tudi zaradi različnih smeri vlaken, ter (iii) Komisija pri izvajanju svojih izračunov ni upoštevala PSA-stroškov in dobička povezanih uvoznikov.

(146) Kar zadeva konkurenčno prekrivanje, je Komisija v nasprotju s trditvami ugotovila znatno raven prekrivanja med prodajo Unije in Rusije. Ugotovljeno je bilo tudi, da imajo vezane plošče iz brezovega lesa, ki jih prodajajo proizvajalci Unije in ruski proizvajalci, enake osnovne fizikalne in tehnične lastnosti ter da industrija Unije in proizvajalci izvozniki konkurirajo v istih sektorjih in za iste končne uporabnike. Kar zadeva drugo trditev, je Komisija vztrajala pri stališču, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 143, da sta združevanje nekaterih vrst izdelkov v skupine in pretvorba v površino ustrezna in potrebna, da se omogoči razumna primerjava cen vrst enakovrednih izdelkov glede na številne majhne razlike med različnimi kontrolnimi številkami izdelka. Komisija je tudi ugotovila, da skupina Sveza ni predlagala nobene druge alternativne metode, ki bi omogočala ustrezno primerjavo cen. Kar zadeva tretjo trditev, je Komisija vztrajala pri stališču iz uvodne izjave 141 in opozorila na naslednje.

(147) Kar zadeva izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, je Komisija upoštevala točko, na kateri je ruski uvoz začel konkurirati izdelkom proizvajalcev Unije na trgu Unije, in je zato preučila nakupno ceno prve nepovezane strani, ker se je ta stran lahko odločila, ali bo kupovala od industrije Unije ali od ruskih dobaviteljev. V primeru izvoznih cen povezanim uvoznikom je bila uporabljena metodologija iz člena 2(9) osnovne uredbe. Z uporabo člena 2(9) osnovne uredbe po analogiji se lahko določi cena, ki je popolnoma primerljiva s ceno, ki se uporablja za preučitev prodaje nepovezanim strankam, in s prodajno ceno industrije Unije, zato je bil odbitek PSA-stroškov in dobička od cene pri nadaljnji prodaji nepovezanim strankam upravičen.

(148) Ta odbitek je bil potreben tudi za natančen izračun nelojalnega nižanja ciljnih cen. Ciljna cena industrije Unije je temeljila na proizvodnih stroških in ciljnem dobičku, pri čemer ni treba upoštevati, ali so bili izdelki nato v Uniji prodani povezanim ali nepovezanim strankam ter zato niso vključevali PSA-stroškov in dobička povezanih prodajnih subjektov v Uniji.

4.4. **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.4.1. *Splošne pripombe*

(149) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 101 do 105 začasne uredbe.

4.4.2. *Makroekonomski kazalniki*

4.4.2.1. Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(150) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 106 do 109 začasne uredbe.

4.4.2.2. Obseg prodaje in tržni delež

(151) Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način, ob upoštevanju metodologije za opredelitev uvoza, kot je opredeljena zgoraj v oddelku 4.3.1:

Preglednica 4

Obseg prodaje in tržni delež

	2017	2018	2019	OP
Celotni obseg prodaje na trgu Unije (v m^3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Indeks	*100*	*100*	*92*	*83*
Tržni delež	47 %	44 %	41 %	39 %
Indeks	*100*	*94*	*88*	*83*

Vir: pritožnik, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(152) Celotni obseg prodaje industrije Unije se je v obravnavanem obdobju znatno zmanjšal, in sicer za 17 %. Obseg prodaje Unije je med letoma 2017 in 2018 ostal na isti ravni, leta 2019 je padel za 8 %, od leta 2019 do OP pa se je zmanjšal še za 10 %.

(153) Podobno se je tržni delež industrije Unije zmanjšal za 17 %, in sicer med stalnim upadajočim trendom, ki je zmanjšal prisotnost industrije Unije na trgu s 47 % tržnega deleža leta 2017 na 39 % v OP.

4.4.2.3. Rast

(154) V okviru dobro delujočega trga s stabilno potrošnjo Unije so navedeni podatki pokazali, da so se proizvodnja, obseg prodaje in tržni delež industrije Unije znatno zmanjšali.

4.4.2.4. Zaposlenost in produktivnost

(155) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 114 do 116 začasne uredbe.

4.4.2.5. Višina stopnje dampinga in okrevanje po preteklem dampingu

(156) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 117 in 118 začasne uredbe.

4.4.3. *Mikroekonomski kazalniki*

(157) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 119 do 131 začasne uredbe.

4.5. **Sklep o škodi**

(158) V okviru stabilne potrošnje Unije se je uvoz iz Rusije v obravnavanem obdobju povečal (+14 %) po cenah, zaradi katerih so se znatno nelojalno nižale cene industrije Unije. To je ruskim proizvajalcem izvoznikom omogočilo, da so v OP dosegli 46-odstotni tržni delež (povečanje s 40 % leta 2017).

(159) V teh okoliščinah se je gospodarski položaj industrije Unije poslabšal, kot kažejo vsi pomembnejši makrokazalniki, iz katerih je razviden negativen trend: proizvodnja (–14 %), prodaja EU (–17 %) in znatno zmanjšanje njenega tržnega deleža (s 47 % na 39 %) v obravnavanem obdobju.

(160) Kot odziv na pritisk nizkih ruskih cen je industrija Unije poskušala znižati stroške in izvesti prilagoditve na področju zaposlovanja (–12 %), kot je prikazano v preglednici 6 začasne uredbe. Vendar se je zaradi pritiska dampinškega ruskega uvoza v smislu povečanega obsega in nizkih cen prodaja v EU zmanjšala, zaloge pa so se v obravnavanem obdobju hitro povečale (+22 %) in leta 2018 dosegle svojo najvišjo raven (+41 %), kot je prikazano v preglednici 9 začasne uredbe.

(161) Proizvodni stroški industrije Unije so se v obravnavanem obdobju močno zvišali (+10 %), kot je prikazano v preglednici 7 začasne uredbe, večinoma zaradi močnega povišanja cen surovin.

(162) Stroški industrije Unije so se zvišali bolj kot prodajne cene glede na pritisk zaradi dampinškega uvoza. Posledično se je dobičkonosnost v obravnavanem obdobju zmanjšala z zdravih +9,7 % leta 2017 na nevzdržen scenarij ustvarjanja izgub (–2,8 %) v OP, kot prikazuje preglednica 10 začasne uredbe.

(163) Komisija je na podlagi navedenega sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe.

5. **VZROČNA ZVEZA**

5.1. **Učinki dampinškega uvoza**

(164) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da ruski uvoz ni mogel biti vzrok škode, ker deluje na različnem segmentu trga.

(165) Kot je opisano v oddelku 5.2.7, je bilo s preiskavo ugotovljeno, da industrija Unije in proizvajalci izvozniki konkurirajo v istih sektorjih in oskrbujejo iste končne uporabnike.

(166) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 138 do 141 začasne uredbe.

5.2. **Učinki drugih dejavnikov**

5.2.1. *Uvoz iz tretjih držav*

(167) Kot je pojasnjeno v oddelku 4.3.1, je Komisija za določitev obsega uvoza iz tretjih držav uporabila enako razmerje (TARIC/KN), kot je bilo ugotovljeno po začetku preiskave, med obsegom uvoza celotne oznake KN v tonah in uvozom zadevnega izdelka na podlagi podatkov TARIC. Za pretvorbo ton v kubične metre je Komisija uporabila ključ za pretvorbo, določen na 0,69.

(168) Edini tretji državi, ki sta v Unijo uvozili znatne količine, sta bili Belorusija in Ukrajina. Za Belorusijo je bilo razmerje (TARIC/KN), kot je bilo ugotovljeno po začetku preiskave, določeno na 39 %, za Ukrajino pa na 61 %.

(169) Komisija je cene uvoza določila na podlagi EUR/tono na ravni KN, kot je pojasnjeno v oddelku 4.3.2.

(170) Obseg uvoza iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju gibal na naslednji način:

Preglednica 5

Uvoz iz tretjih držav

Država		2017	2018	2019	Obdobje preiskave
Ukrajina	Obseg (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Indeks	*100*	*123*	*128*	*130*
	Tržni delež	4 %	4 %	5 %	5 %
	Povprečna cena (v EUR/tono)	651	725	641	616
	Indeks	*100*	*111*	*98*	*95*
Belorusija	Obseg (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Indeks	*100*	*113*	*111*	*117*
	Tržni delež	7 %	8 %	8 %	8 %
	Povprečna cena (v EUR/tono)	403	481	387	363
	Indeks	*100*	*119*	*96*	*90*
Druge tretje države ([22])	Obseg (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Indeks	*100*	*120*	*120*	*112*
	Tržni delež	2 %	2 %	2 %	2 %
	Povprečna cena (v EUR/tono)	566	576	565	561
	Indeks	*100*	*102*	*100*	*99*
Skupno vse tretje države, razen Rusije	Obseg (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Razmerje (TARIC/KN) po začetku preiskave med obsegom uvoza celotne oznake KN in uvozom zadevnega izdelka na podlagi podatkov TARIC za „druge tretje države“ je bilo določeno na 8 %.

Država		2017	2018	2019	Obdobje preiskave
	Indeks	*100*	*117*	*117*	*120*
	Tržni delež	13 %	14 %	14 %	15 %
	Povprečna cena (v EUR/tono)	537	574	535	520
	Indeks	*100*	*107*	*100*	*97*

Vir: Eurostat.

(171) V primerjavi z Rusijo sta imeli Belorusija in Ukrajina omejeno prisotnost na trgu Unije. V obravnavanem obdobju sta njuna tržna deleža ostala razmeroma stabilna in sta se v obravnavanem obdobju minimalno povečala za 1 odstotno točko na raven 8 % oziroma 5 % v OP. Vse druge tretje države so svojo prisotnost nekoliko povečale, vendar je njihov tržni delež ostal majhen pri 2 %. Skupni tržni delež uvoza iz vseh tretjih držav, razen Rusije, se je povečal za 1 % med letoma 2017 in 2018 ter za 1 % od leta 2019 do OP, ko je dosegel raven 15 %.

(172) Kar zadeva cene v obravnavanem obdobju, je Ukrajina prodajala po cenah, ki so bile nekoliko višje od cen Rusije, Belorusija pa po nižjih cenah. Nižje cene v Belorusiji so tako uvozniki kot tudi pritožniki pojasnjevali z njeno omejeno tehnologijo, ki omogoča le proizvodnjo zelo specifične in cenejše vrste izdelka. V nasprotju z Belorusijo se je uvoz iz Rusije nanašal na širšo paleto izdelkov in tudi na bolj kakovostne vezane plošče iz brezovega lesa, zaradi česar so povprečne cene višje.

(173) Na tej podlagi je Komisija sklenila, da vpliv uvoza iz drugih držav ni zmanjšal vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Rusije in znatno škodo, ki so jo utrpeli proizvajalci Unije.

(174) Skupina Sveza je po dokončnem razkritju trdila, da je Komisija prezrla dejstvo, da se je uvoz iz Belorusije in Ukrajine tako povečal kot tudi pocenil (po prilagoditvi carine) v primerjavi z ruskim izvozom v Unijo, kar je prispevalo k škodi. Ker Komisija teh elementov ni upoštevala, je pri analizi uvoza iz tretjih držav storila očitno napako. Poleg tega je vlada Ruske federacije trdila, da Komisija ni ustrezno ocenila vpliva uvoza iz tretjih držav na industrijo Unije.

(175) Komisija je to trditev zavrnila. Prvič, v zvezi z ukrajinskim uvozom je opozorila, da so uvozne cene temeljile na podatkih Eurostata na ravni CIF, tj. pred kakršno koli uporabo carine. Zato je Komisija potrdila, da so bile cene iz Ukrajine višje od ruskih uvoznih cen. Če bi Komisija primerjala ruski in ukrajinski uvoz po carini (velja le za ruski uvoz), bi bile cene iz obeh držav v vsakem primeru v istem razponu. Zaradi omejenega obsega in tržnega deleža uvoz iz Ukrajine ni zmanjšal vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Rusije in znatno škodo, ki so jo utrpeli proizvajalci Unije.

(176) Drugič, medtem ko se je obseg iz Ukrajine in Belorusije povečal, se je od razmeroma majhne izhodiščne točke povečal, njegov vpliv na trg Unije pa je bil zanemarljiv, saj so se njegovi tržni deleži povečali le za 1 odstotno točko, medtem ko je ruski uvoz povečal svoj tržni delež za 6 odstotnih točk. Zato je Komisija potrdila svojo začasno ugotovitev, da uvoz iz drugih držav ni zmanjšal vzročne zveze.

(177) Komisija je poleg tega opozorila, da je uvoz iz tretjih držav, razen Ukrajine in Belorusije, predstavljal le približno 2 % trga Unije in je v obravnavanem obdobju ostal na tej ravni. Podobno je tudi raven cen v obravnavanem obdobju ostala nespremenjena. Zato se za ta uvoz ni štelo, da bi lahko povzročil škodo industriji Unije. Trditev je bila zato zavrnjena.

5.2.2. *Izvoz industrije Unije*

(178) Po začasnem razkritju je en proizvajalec izvoznik (skupina Sveza) trdil, da so pozitivni rezultati izvoza industrije Unije prispevali k škodi, saj naj bi povečanje izvoza škodovalo domači prodaji. Po dokončnem razkritju je tudi vlada Ruske federacije trdila, da je bil vzrok za škodo izvoz industrije Unije (povečan izvoz po nizkih cenah).

(179) V OP je imela industrija Unije zadostno proizvodno zmogljivost, da bi pokrila povečanje izvoza. Enako je veljalo za vzorčene proizvajalce Unije. Poleg tega je povečanje obsega izvoza predstavljalo le majhen del 17-odstotnega zmanjšanja obsega domače prodaje, kot je prikazano v preglednici 4. Zato povečanje izvoza industrije Unije ne prispeva k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

(180) Po začasnem razkritju je proizvajalec izvoznik UPM navedel, da se je analiza izvoza v začasni uredbi opirala na podatke za vzorčene proizvajalce Unije, ki so kazali na povečanje, v nasprotju z izvozom industrije Unije kot celote, kot so ga ocenili pritožniki in ki je kazal na zmanjšanje.

(181) Izvoz za celotno industrijo Unije, kot ga je navedel pritožnik, je pokazal 4-odstotno zmanjšanje v obravnavanem obdobju. Medtem ko se je obseg izvoza med letoma 2017 in 2019 zmanjšal za 12 %, se je od leta 2019 do OP povečal za 8 %, zaradi česar se je povečal izvoz kot delež njegove skupne prodaje. Skladno s tem izvoz celotne industrije Unije ni mogel prispevati k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

(182) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 150 do 152 začasne uredbe.

5.2.3. *Slabši konkurenčni položaj pri dostopu do glavne surovine*

(183) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da industrija Unije trpi zaradi omejene razpoložljivosti glavne surovine, tj. hlodov iz brezovega lesa, kar naj bi bilo izvor manjšega obsega proizvodnje in zvišanja stroškov ter s tem vzrok škode.

(184) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 154 začasne uredbe, dostop do glavne surovine, tj. hlodov iz brezovega lesa, ni pojasnil škode, saj so imeli proizvajalci Unije zadosten dostop do zalog brezovih hlodov. Iz preglednice 9 začasne uredbe je razvidno, da so se zaloge vzorčenih proizvajalcev Unije v obravnavanem obdobju povečale za 22 % oziroma natančneje za 6 % od leta 2019 do OP. Razvoj zalog je pokazal, da težava ni bila v proizvodnji, temveč v njeni komercializaciji. Zato zmanjšanja proizvodnje v obravnavanem obdobju ni bilo mogoče pojasniti z razpoložljivostjo količine lesa.

(185) V preiskavi je bilo ugotovljeno tudi, da stroški surovine niso zmanjšali vzročne zveze. Težava je bila bolj v omejeni zmožnosti industrije Unije, da dvigne cene v isti meri, kot so se zvišali stroški zaradi pritiska dampinškega uvoza iz Rusije, in sicer tako v smislu obsega kot tudi cen. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 155 začasne uredbe, je to bilo zlasti mogoče ugotoviti na podlagi dejstva, da so se med letom 2019 in OP stroški proizvodnje industrije Unije znižali, medtem ko se s tem ni izboljšala dobičkonosnost. Zato je Komisija zavrnila te trditve.

5.2.4. *Samopovzročena škoda*

(186) Po dokončnem razkritju je vlada Ruske federacije trdila, da je bila vzrok za škodo razširitev zmogljivosti za prilagoditev povečani proizvodnji, ki se ni uresničila.

(187) Komisija je v nasprotju s trditvijo ugotovila, da so se letne naložbe, kot je prikazano v preglednici 10 in pojasnjeno v uvodni izjavi 130 začasne uredbe, v obravnavanem obdobju zmanjšale za 1 %. Podobno se je proizvodna zmogljivost Unije v obravnavanem obdobju zmanjšala za skupno 3 %, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 108 začasne uredbe.

(188) Zato je Komisija sklenila, da je trditev, da so bile naložbe v razširitev zmogljivosti vir škode, neutemeljena, kot je navedeno tudi v uvodnih izjavah 156 in 157 začasne uredbe.

5.2.5. *Stavke na Finskem*

(189) Po začasnem razkritju je več zainteresiranih strani trdilo, da so na industrijo Unije negativno vplivale stavke na Finskem, ki so privedle do manjšega obsega proizvodnje in posledično do manjšega obsega prodaje. Stavke naj bi privedle tudi do zvišanja stroškov in posledično do nižje dobičkonosnosti.

(190) Povečanje zalog, kot je prikazani v preglednici 9 začasne uredbe, je dokaz, da težave niso v proizvodnji. Kar zadeva zvišanje stroškov, je v nasprotju z navedbami iz preglednice 7 začasne uredbe razvidno znižanje stroškov v obdobju, ko so potekale stavke. Komisija je zato sklenila, da stavke obratov na Finskem niso prispevale k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.2.6. *Učinki COVID-19*

(191) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da so zapore zaradi COVID-19 morda privedle do ustavitve proizvodnje, kar je morda vplivalo na obseg proizvodnje, zaposlenost in stroške. Po dokončnem razkritju je tudi vlada Ruske federacije trdila, da je pandemija COVID-19 glavni razlog za stanje škode industrije Unije.

(192) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 128, razvoj zalog in stroškov izpodbija navedbe. Kriza zaradi COVID-19 ni negativno vplivala na obseg proizvodnje in zaposlenost v OP. Komisija je zato te trditve zavrnila in sklenila, da učinki COVID-19 niso zmanjšali vzročne zveze.

5.2.7. *Primerljivost izdelka*

(193) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da ni konkurenčnega prekrivanja med vezanimi ploščami iz brezovega lesa, ki jih proizvaja ruska industrija, in vezanimi ploščami, ki jih proizvaja industrija Unije, saj naj bi proizvajali plošče različne kakovosti, namenjene različnim segmentom, zato ruski uvoz ni bil vzrok škode.

(194) Komisija je kljub temu primerjala več tisoč različnih vrst izdelkov iz vezanega lesa in ugotovila znatno raven prekrivanja (več kot 68 %) med prodajo Unije in ruskimi uvoženimi izdelki. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno ne le, da so uvoženi in podobni izdelki Unije imeli enake osnovne fizikalne in tehnične lastnosti, temveč tudi, da industrija Unije in proizvajalci izvozniki konkurirajo v istih sektorjih in za iste končne uporabnike. Komisija je zato sklenila, da domnevni neobstoj primerljivosti izdelkov in konkurence ni zmanjšal vzročne zveze.

(195) Skupina Sveza je po dokončnem razkritju vztrajala, da je prišlo do znatnega pomanjkanja primerljivosti izdelkov, zato je treba pri analizi vzročne zveze upoštevati konkurenčno prekrivanje. Poleg tega je trdil, da je sklepanje Komisije, da primerljivost izdelkov ni vprašanje vzročne zveze, napačna in neskladna s pravili STO. Poleg tega je vlada Ruske federacije trdila, da Komisija ni dovolj analizirala primerljivosti izdelkov in konkurenčnega prekrivanja med vrstami izdelkov z različnimi lastnostmi.

(196) Komisija se ni strinjala s trditvijo, da primerljivosti izdelkov ni upoštevala zaradi vzročne zveze, in je menila, da gre za napačno razlago njenih ugotovitev. Kot je opisano v uvodni izjavi 194, je Komisija v nasprotju s trditvijo proizvajalca izvoznika ugotovila, da glede na znatno stopnjo ujemanja izdelkov in konkurence v istih sektorjih in za iste uporabnike obstajata tako primerljivost izdelkov kot konkurenca. Zato je bila navedba o pomanjkanju primerljivosti izdelkov in konkurenci neutemeljena in ni mogla zmanjšati vzročne zveze.

(197) Drugi proizvajalec izvoznik (SPM) se je skliceval tudi na domnevno nezadostno primerljivost izdelkov in konkurence ter je zahteval, da se vrste izdelkov, ki jih industrija Unije ni proizvedla, izključijo iz obsega izdelka.

(198) Komisija je to trditev zavrnila iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 196. Poleg tega je Komisija opozorila, da je, kot je opisano v uvodni izjavi 143, združila podobne vrste izdelka v skupine, da bi zagotovila poštene primerjave cen na podlagi reprezentativnega obsega med ruskim uvozom in izdelkom, ki ga prodaja industrija Unije.

(199) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 162 in 163 začasne uredbe.

(200) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da Komisija ni ustrezno upoštevala informacij v zvezi s podatki iz obdobja po OP, ki so po njenem mnenju dokazali, da ruski uvoz ni mogel povzročiti škode industriji Unije. Zlasti se je sklicevala na nekatere izjave pritožnika, da zaradi dogovorjenih pogodb ni bilo mogoče prenesti svetovnega zvišanja cen in da v obdobju po OP ni bilo nelojalnega nižanja prodajnih ali ciljnih cen. Namesto tega naj bi bile dolgoročne pogodbe in spremembe cen surovin tiste, ki so bile vir domnevne škode.

(201) Poleg tega je družba SPM trdila, da Komisija pri oceni škode in vzročne zveze ni ustrezno upoštevala razvoja po OP, kar je po mnenju družbe SPM pogoj, kadar so dogodki po OP očitni, nesporni in trajni.

(202) Komisija je za svojo analizo škode in vzročne zveze upoštevala stanje, ugotovljeno v OP. Opozorila je, da se informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, običajno ne upoštevajo, kot je določeno v členu 6(1) osnovne uredbe. Poleg tega je menila, da so razmere po OP začasne narave ter so posledica nepričakovanega in hitrega okrevanja po krizi zaradi COVID-19. Zato te začasne okoliščine niso bile take narave, da bi bila predlagana uvedba dokončnih protidampinških dajatev neprimerna, tudi glede na razvoj dogodkov po OP. Vendar bo Komisija, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 16, analizirala stanje po OP v okviru možne opustitve dajatev zaradi začasne spremembe tržnih razmer. Vendar bo ta analiza izvedena pravočasno in bo zaključena v ločenem sklepu.

5.3. **Sklep o vzročni zvezi**

(203) Komisija je na podlagi navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, sklenila, da nobeden od dejavnikov, analiziranih posamično ali skupaj, ne zmanjšuje vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, v tolikšni meri, da taka povezava ne bi bila več resnična in bistvena, s čimer je potrdila sklepe iz uvodnih izjav 164 do 166 začasne uredbe.

6. **STOPNJA UKREPOV**

6.1. **Stopnja škode**

(204) Trditve družbe UPM in skupine Sveza glede prilagoditev na podlagi člena 2(9) osnovne uredbe v izračunih nelojalnega nižanja prodajnih cen veljajo tudi za izračun stopnje odprave škode. Komisija je te trditve zavrnila, kot je navedeno v oddelku 4.3.3.

(205) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza tudi trdila, da je Komisija napačno izračunala stopnjo škode, saj ni odštela škodljivih učinkov drugih dejavnikov. Po mnenju skupine Sveza mora Komisija zagotoviti, da znesek uvedene protidampinške dajatve (če obstaja) ne presega zneska, ki je potreben za preprečevanje škodljivih učinkov dampinškega uvoza, zagotoviti pa mora tudi, da znesek protidampinške dajatve ne upošteva škodljivih učinkov, ki jih povzročajo dejavniki, ki niso uvoz. Zato bi morala Komisija prilagoditi stopnjo škode, da izključi škodo, ki jo povzročijo drugi dejavniki, ki niso posledica ruskega uvoza.

(206) Prvič, Komisija je opozorila, da je protidampinška dajatev temeljila na določeni stopnji dampinga. Zato uvedena dajatev ne presega tistega, kar je potrebno za preprečevanje škodljivih učinkov dampinškega uvoza, čeprav je ugotovljena stopnja škode bistveno višja od stopnje dampinga. V zvezi s tem je Komisija tudi opozorila, da je, kot je opisano v oddelku 5.2, preučila več drugih dejavnikov, ki bi lahko prispevali k škodi, in ugotovila, da nobeden od teh dejavnikov posamično ali skupaj ni mogel zmanjšati vzročne zveze med dampinškim uvozom in nastalo škodo. Poleg tega je treba stopnjo škode določiti v skladu z določbami člena 7(2c) in (2d) osnovne uredbe. Zato je Komisija ciljno ceno in stopnjo dobičkonosnosti določila ob upoštevanju naštetih dejavnikov.

(207) Komisija je v skladu s členom 9(4), tretji pododstavek, osnovne uredbe in glede na to, da v obdobju pred razkritjem ni registrirala uvoza, analizirala razvoj obsega uvoza, da bi ugotovila, ali je v obdobju pred razkritjem prišlo do nadaljnjega znatnega povečanja uvoza, ki je predmet preiskave, in tako upoštevala dodatno škodo, ki izhaja iz takega povečanja, pri ugotavljanju stopnje škode.

(208) Na podlagi podatkov iz podatkovne zbirke Surveillance 2 je bil obseg uvoza iz Rusije v štiritedenskem obdobju pred razkritjem za 98,6 % večji od povprečnega obsega uvoza vsake štiri tedne v obdobju preiskave. Na podlagi tega je Komisija ugotovila, da se je v obdobju pred razkritjem uvoz, ki je predmet preiskave, znatno povečal.

(209) Da bi Komisija upoštevala dodatno škodo, ki jo je povzročila rast uvoza, se je odločila prilagoditi stopnjo odprave škode na podlagi povečanja obsega uvoza, ki velja za ustrezni utežni faktor na podlagi besedila člena 9(4) osnovne uredbe. Zato je izračunala množilni količnik tako, da je vsoto obsega uvoza v štiritedenskem obdobju pred razkritjem v višini 85 449 ton in 52 tednov OP delila z obsegom uvoza v OP, ekstrapoliranim na 56 tednov. Izračunani količnik, tj. 1,02, izraža dodatno škodo, ki jo je povzročilo nadaljnje povečanje uvoza. Stopnja škode je bila tako pomnožena s tem količnikom. Končna stopnja odprave škode je torej naslednja:

Država	Družba	Stopnja škode
Rusija	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Skupina Sveza	32,2 %
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Druge sodelujoče družbe	39,9 %
	Vse druge družbe	58,3 %

(210) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da Komisija v skladu s členom 9(4) ne bi smela prilagoditi stopnje škode. Prvič, trdila je, da je Komisija uporabila dva različna vira podatkov, in sicer podatkovno zbirko Surveillance 2 in Eurostat, da bi ugotovila obstoj znatnega povečanja uvoza. To je temeljilo na uporabi enega vira za določanje uvoza v obdobju pred razkritjem in drugega vira skupaj z domnevno nezanesljivo metodo za določitev obsega uvoza v OP. Zato ugotovitev znatnega povečanja uvoza ni temeljila na objektivni preučitvi pozitivnih dokazov. Poleg tega je skupina Sveza trdila, da uvoz v obdobju pred razkritjem ni vključeval nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen Unije, zato ta uvoz ni mogel povzročiti dodatne škode.

(211) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 207, pri preučitvi, ali je povečanje uvoza povzročilo dodatno škodo, niso bile odločilne cene, temveč obseg uvoza. Člen 9(4), tretji pododstavek, osnovne uredbe dejansko zahteva, da Komisija upošteva dodatno škodo, ki izhaja iz nadaljnje znatne rasti uvoza, ki je predmet preiskave, kadar v obdobju pred razkritjem ni bila opravljena nobena registracija. Ker je bilo povečanje uvoza iz Rusije v tem obdobju objektivno znatno, je Komisija v skladu s to določbo ustrezno prilagodila stopnjo škode, saj se besedilo člena glasi „upošteva“.

Kar zadeva uporabo različnih virov podatkov, je Komisija opozorila, da je analiza temeljila na skupnem viru, tj. na informacijah, ki so jih zbrale carinske uprave, ne glede na podatkovno zbirko, v kateri so te informacije. Komisija je tudi opozorila, da čeprav se v obe podatkovni zbirki, tj. Eurostat in Surveillance 2, vnašajo enaki podatki, le Surveillance 2 zagotavlja informacije na ravni dnevnih podatkov, potrebnih za to analizo. Kar zadeva zanesljivost podatkov Eurostata in metodologijo za ugotavljanje obsega uvoza v OP, je Komisija potrdila svoje stališče iz oddelka 4.3. Komisija je zato trditev zavrnila.

(212) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 168 do 177 začasne uredbe, kot so bili spremenjeni z zgornjo preglednico.

7. **INTERES UNIJE**

7.1. **Interes industrije Unije**

(213) Po začasnem razkritju je nevzorčeni proizvajalec izvoznik Segezha trdil, da bi uvedba ukrepov škodovala proizvajalcem Unije zaradi tveganja povračilnih ukrepov vlade Rusije skupaj z verjetnimi omejitvami izvoza surovin. Komisija ni imela na voljo dokazov, ki bi kazali, da namerava vlada Rusije zaradi tega postopka uvesti povračilne ukrepe, zato je trditev štela za neutemeljeno.

(214) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da protidampinški ukrepi industriji Unije verjetno ne bodo prinesli konkretnih koristi, saj se bo uvoz iz Rusije zaradi nezadostne proizvodne zmogljivosti Unije za zadostitev povpraševanju Unije nadaljeval, kot je bilo ugotovljeno po uvedbi ukrepov. Komisija je opozorila, da cilj ukrepov ni blokirati uvoza iz Rusije, temveč vzpostaviti enake konkurenčne pogoje, ki omogočajo nadaljnje pridobivanje vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije po poštenih cenah.

(215) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 179 do 182 začasne uredbe.

7.2. **Interes nepovezanih uvoznikov**

(216) Po začasnem razkritju je več uvoznikov trdilo, da bi uvedba protidampinških dajatev zanje in njihove stranke zvišala materialne stroške. Te dodatne stroške bi bilo težko pokriti, kar bi ogrozilo njihovo dobičkonosnost in konkurenčnost. Po dokončnem razkritju je zavezništvo Birch Plywood Alliance tudi trdilo, da bodo ukrepi negativno vplivali na uvoznike in uporabnike.

(217) Kot je opisano v uvodni izjavi 185 začasne uredbe, je bilo v zvezi z gospodarskimi posledicami za uvoznike v preiskavi ugotovljeno, da so vzorčeni uvozniki imeli dobičkonosno dejavnost s tehtanim povprečnim dobičkom v višini 4,7 %, pri čemer so vezane plošče iz brezovega lesa v njihovem portfelju izdelkov predstavljale različne deleže.

(218) Pripombe glede interesa uvoznikov po začasnem razkritju v zvezi z nezadostno zmogljivostjo Unije so bile iste kot pripombe uporabnikov in so obravnavane spodaj v oddelku 7.3.

(219) Ker glede interesa nepovezanih uvoznikov ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav 189 in 190 začasne uredbe potrjeni.

7.3. **Interes uporabnikov**

(220) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da bi protidampinške dajatve ogrozile dobičkonosnost in konkurenčnost uporabnikov. Trdile so tudi, da je ocena interesa uporabnikov v začasni uredbi temeljila na študiji, ki jo je naročil pritožnik, in da Komisija ni upoštevala podatkov, ki so jih v svojih vprašalnikih predložili uvozniki in uporabniki.

(221) Kar zadeva uporabo podatkov, predloženih za zainteresirane strani, je Komisija opozorila, da je ocena interesa Unije, vključno z interesom uporabnikov, temeljila na razpoložljivih informacijah, med drugim tudi na vprašalnikih uvoznikov in uporabnikov ter na informacijah, ki so jih predložile zainteresirane strani. Kar zadeva učinek na uporabnike, bo uvedba ukrepov, kot je navedeno v uvodni izjavi 194 začasne uredbe, verjetno imela različen učinek na uporabnike, odvisno od deleža stroškov vezanih plošč iz brezovega lesa v skupnih stroških za navedeni sektor in zmožnosti prenosa stroškov navzdol v prodajni verigi. Na podlagi podrobnih pojasnil v uvodnih izjavah 194 in 195 začasne uredbe je Komisija ugotovila, da morebitni negativni učinek ukrepov na uporabnike ne bo večji od pozitivnega učinka ukrepov na proizvajalce Unije.

(222) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da proizvajalci Unije niso hoteli dobavljati nekaterim strankam ali nekaterih izdelkov.

(223) Po dokončnem razkritju sta zavezništvo Birch Plywood Alliance in skupina Sveza trdila, da nezadostna dobava proizvajalcev Unije ni naključna ali začasna, temveč je strukturna, in da proizvajalci Unije nočejo dobavljati nekaterim strankam ali nekaterih izdelkov.

(224) Komisija je opozorila, da industrija Unije ni obvezana v celoti zadostiti povpraševanju Unije. Kot je prikazano v preglednicah 1 in 4 začasne uredbe, industrija Unije nima zmogljivosti za dobavo celotne potrošnje Unije. Zato je neizogibno, da bodo obstajale nekatere stranke, ki jim industrija Unije ne bi dobavljala neposredno. Kot pa je določeno v uvodni izjavi 186 začasne uredbe, ukrepi ne bodo zaustavili ruskega uvoza, temveč bodo omogočili nadaljnje pridobivanje vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije po poštenih cenah, kar se je zgodilo tudi v primeru po uvedbi začasnih dajatev.

(225) Poleg tega je industrija Unije, kot je navedeno v uvodni izjavi 187 začasne uredbe, razvila obsežno mrežo trgovcev na drobno, kar industriji Unije omogoča doseganje malih strank, ki nimajo zmogljivosti za nakup celih zabojnikov. Poleg tega lahko vsak potrošnik, kot je navedeno zgoraj, še naprej nabavlja od ruskih proizvajalcev in tudi iz drugih tretjih držav, kot sta Ukrajina in Belorusija.

(226) Po začasnem razkritju je družba Blomberger Holzindustrie GmbH, ki je uporabnik vezanih plošč iz brezovega lesa, trdila, da bi bili učinki na njeno poslovanje negativni, saj deluje na podlagi dolgoročnih pogodb, ki jih ni mogoče na hitro spremeniti. Vendar so bile na datum začetka preiskave vse znane zainteresirane strani obveščene o začetku postopka. Obvestilo o začetku, objavljeno v *Uradnem listu*, je vsebovalo podroben časovni razpored preiskave. Odprta različica pritožbe z informacijami o domnevnih stopnjah dampinga je bila prav tako na voljo od začetka postopka. Podobno so vse zainteresirane strani prejele dokumente pred razkritjem s pričakovano stopnjo dajatev, in sicer štiri tedne pred njeno uporabo. Posledično je Komisija sklenila, da so bile zainteresiranim stranem pravočasno dane na voljo zadostne informacije o učinku, ki bi lahko nastal iz preiskave.

(227) Po začasnem razkritju so številni uporabniki in druge zainteresirane strani trdili, da bi ukrepi znatno vplivali na finančni položaj uporabnikov. Trdili so, da se je položaj zlasti poslabšal zaradi razvoja trga po OP, in sicer zaradi znatnega zvišanja cen, tudi cen prevoza, zaradi katerih so uporabniki morali plačati bistveno višjo ceno za zadevni izdelek v primerjavi z OP. Zainteresirane strani so trdile, da uporabniki ne morejo več na končne stranke prenašati zvišanja cen, ki je posledica dajatev v razmerah na trgu po OP, ter da je bila zato analiza učinka na uporabnike in uvoznike v začasni fazi ovržena z razvojem po OP. V tem okviru so nekatere strani zahtevale, naj Komisija oceni razpoložljive podatke iz obdobja po OP, da bi bolje ocenila interes Unije.

(228) Komisija je opozorila, da je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. julija 2019 do 30. junija 2020. Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2017 do konca obdobja preiskave. Ugotovitve te preiskave zato temeljijo na informacijah v zvezi s prej navedenim obdobjem. Komisija je v zvezi s tem menila, da bodo domnevno nenormalno visoke cene zadevnega izdelka v obdobju po OP in zvišanje stroškov prevoza predvidoma začasne narave kot odziv na svetovno gospodarsko okrevanje po pandemiji COVID in povečano povpraševanje. To je bilo potrjeno z napovedmi Svetovne banke ([23]). Skladno s tem informacije, ki jih ima Komisija na voljo glede razvoja po OP, niso spremenile sklepov, kot so predstavljeni zgoraj in v začasni uredbi.

(229) Čeprav se je zdelo splošno sprejeto, da se bodo cene v določenem trenutku stabilizirale, je Komisija težko določila, na katerih ravneh ter kako dolgo bo trajal položaj z velikim povpraševanjem in visokimi cenami. Vsekakor je Komisija izjemoma zahtevala podatke iz obdobja po OP, zlasti o obsegu proizvodnje, obsegu prodaje, prodajnih cenah in dobičkonosnosti proizvajalcev Unije, ter zbrala stališča zainteresiranih strani, da bi pravočasno dodatno ocenila učinek nedavnega razvoja trga na interes Unije.

7.4. **Interes dobaviteljev**

(230) Ker glede tega oddelka ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 197 do 200 začasne uredbe.

7.5. **Druge zainteresirane strani: drugi proizvajalci vezanih plošč iz lesa, okoljski interes**

(231) Po začasnem razkritju je bila navedena trditev, da je Komisija pripisala pomen neutemeljenim argumentom združenj za vezane plošče iz drugih vrst lesa. Podobno se je trdilo, da je argument, v skladu s katerim bi „višje cene“ brezovega lesa „pritegnile povpraševanje, ki je tradicionalno veljalo za druge vrste lesa“, nelogičen. Komisija je ugotovila, da je argument v uvodni izjavi 201 začasne uredbe nakazoval, da je določene spremembe v povpraševanju po drugih vrstah vezanih plošč spodbudilo znižanje cen vezanih plošč iz brezovega lesa v primerjavi s cenami vezanih plošč iz drugih vrst lesa. Poleg tega je Komisija v začasni uredbi upoštevala argumente, ki so jih predložila združenja za vezane plošče iz drugih vrst lesa, vendar jim ni pripisala posebnega pomena, ker ti argumenti v nobenem primeru ne bi spremenili sklepa, da bi ukrepi imeli pozitiven učinek na proizvajalce Unije.

(232) Po začasnem razkritju je proizvajalec izvoznik Segezha trdil, da bi bila uvedba ukrepov v nasprotju z evropskim zelenim dogovorom, saj bi ukrepi povzročili povečanje selitve virov CO_2. Vendar je ta trditev že bila zajeta v uvodni izjavi 202 začasne uredbe. Ker ni bilo nadaljnjih dodatnih informacij v podporo temu argumentu, je Komisija potrdila svoj sklep iz začasne uredbe.

(233) Po dokončnem razkritju je skupina Sveza trdila, da ravnovesje interesov, ki se zahteva pri oceni interesa Unije, ni izkrivljeno v korist proizvajalcev Unije. Skupina Sveza trdi, da proizvajalci Unije ne bodo imeli velike koristi od uvedbe ukrepov niti po obsegu niti po ceni. Prav tako še naprej ne morejo dobavljati večini uporabnikov, kar je še dodatno oteženo zaradi pomanjkanja zalog in naraščajočih cen. Namesto tega bi morali uporabniki v istem okviru nositi dodatno stroškovno obremenitev, saj jim ne preostane drugega, kot da še naprej kupujejo izdelke iz Rusije po cenah, ki domnevno ne pomenijo nelojalnega nižanja prodajnih ali ciljnih cen proizvajalcev Unije.

([23]) V oceni Svetovne banke je za glavne osnovne proizvode napovedana stabilizacija cen v letu 2021.
Svetovna banka, „Cene blaga naj bi se stabilizirale po rasti v začetku leta 2021, podprti s svetovnim gospodarskim okrevanjem“, https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021.

(234) Komisija je opozorila, da je treba pri preizkusu interesa Unije v skladu s členom 21 osnovne uredbe nameniti posebno pozornost potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivljajo trgovino, in potrebi po ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence, čeprav ukrepov, določenih na podlagi dampinga in ugotovljene škode, ni mogoče uporabiti, če lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno sklene, da uporaba takšnih ukrepov ni v interesu Unije.

(235) Iz tega sledi, da mora uravnoteženje različnih interesov, da se ne uporabijo ukrepi, jasno nasprotovati uvedbi ukrepov. V nasprotju s tem, kar je predlagala skupina Sveza, ni dovolj, da se uravnoteženje ne „nagiba v korist“ uvedbi ukrepov. Kot je pojasnjeno v prejšnjih uvodnih izjavah, je Komisija v vsakem primeru podrobno analizirala različne interese in učinek, ki bi ga imela uvedba ukrepov, in ugotovila, da na splošno uvedba ukrepov jasno ne bi bila v nasprotju z interesom Unije. Trditev je bila zato zavrnjena.

7.6. **Sklep o interesu Unije**

(236) Glede na navedeno in kot je opisano v uvodni izjavi 202, naj bi bilo stanje po OP začasno. V vsakem primeru je analiza podatkov za obdobje po OP pokazala, da se stanje industrije Unije, kot je bilo ugotovljeno v oddelku 4.5, ni bistveno spremenilo. Pokazala je tudi, da se je uvoz iz Rusije na trg Unije nadaljeval po uvedbi začasnih ukrepov kot odziv na povpraševanje Unije. Zato je Komisija menila, da uvedba dokončnih ukrepov jasno ne bi bila v nasprotju z interesom Unije iz člena 21. Zato je potrdila sklepe iz uvodne izjave 204 začasne uredbe.

8. **DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

(237) Po začasnem razkritju so nekatere strani trdile, da bi ob morebitni uvedbi ukrepov ti morali biti določeni v obliki minimalne uvozne cene, saj bi to uravnotežilo interes različnih strani, preprečilo pomanjkanje zadevnega izdelka in zavarovalo konkurenco na trgu. Podobno so trdile, da bi bilo treba pri minimalni uvozni ceni upoštevati cenovno razliko med vezanimi ploščami kvadratne oblike in vezanimi ploščami pravokotne oblike.

(238) Ker se je zadevni izdelek proizvajal in prodajal v najrazličnejših vrstah izdelka, je Komisija menila, da uvedba ukrepov v obliki minimalne uvozne cene ni niti izvedljiva niti ne bi ustrezno odražala stopnje dampinga.

8.1. **Dokončni ukrepi**

(239) Glede na sklepe o dampingu, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije bi bilo treba v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe uvesti dokončne protidampinške ukrepe, da se prepreči, da bi uvoz zadevnega izdelka po dampinških cenah še naprej povzročal škodo industriji Unije.

(240) Na podlagi navedenega so stopnje, po katerih se bodo uvedle take dajatve, določene na naslednji način:

Družba	Dokončna protidampinška dajatev
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Skupina Sveza	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Druge sodelujoče družbe	14,85 %
Vse druge družbe	15,80 %

(241) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato izražajo stanje, v katerem so bile te družbe med to preiskavo. Te stopnje dajatev se uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz zadevne države, ki so ga proizvedli poimensko navedeni pravni subjekti. Za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja katera koli druga družba, ki ni posebej navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, bi morala veljati stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“. Individualne stopnje protidampinške dajatve se zanje ne bi smele uporabljati.

(242) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj protidampinške dajatve, če naknadno spremeni ime subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo ([24]). Zahtevek mora vsebovati vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do izkoriščanja ugodnosti stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi uredba o spremembi imena.

(243) Da bi se zmanjšalo tveganje izogibanja ukrepom zaradi razlike v stopnjah dajatev, so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi uporaba individualnih protidampinških dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne protidampinške dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1(3) te uredbe. Za uvoz, za katerega ta račun ni predložen, bi bilo treba uporabiti protidampinško dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(244) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje protidampinške dajatve za uvoz, pa ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Tudi če predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, morajo carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in lahko kot v vseh drugih primerih zahtevajo dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji in zagotovitev, da je poznejša uporaba nižje stopnje dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo. Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinških dajatev, bi bilo treba protidampinško dajatev za „vse druge družbe“ uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, temveč tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

8.2. **Dokončno pobiranje začasnih dajatev**

(245) Glede na ugotovljene stopnje dampinga in glede na raven škode, povzročene industriji Unije, bi bilo treba zneske, zavarovane z začasno protidampinško dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo, dokončno pobrati v obsegu, določenem v tej uredbi.

(246) Ker so dokončne stopnje dajatev nižje od začasnih stopenj dajatev, bi bilo treba zneske, ki so zavarovani in presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, sprostiti.

9. **PONUDBE ZAVEZE**

(247) Po dokončnem razkritju sta dva ruska proizvajalca izvoznika, in sicer SPM in UPG, v roku, določenem v členu 8(2) osnovne uredbe, predložila ponudbo za cenovno zavezo.

(248) V skladu s členom 8 osnovne uredbe morajo biti ponujene cenovne zaveze ustrezne, da se odpravi škodljivi učinek dampinga, njihovo sprejetje pa ne sme biti nepraktično. Komisija je na podlagi teh meril ponudbi ocenila in menila, da bi bilo njuno sprejetje nepraktično iz naslednjih razlogov.

([24]) Evropska komisija, Generalni direktorat za trgovino, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruselj, Belgija.

(249) Obe družbi proizvajata in prodajata na stotine vrst izdelkov z velikimi razlikami v cenah. Ena od družb je predlagala le eno minimalno uvozno ceno, ki pomeni resno tveganje navzkrižne kompenzacije pri različnih vrstah izdelkov. Drugi proizvajalec izvoznik je ponudil minimalno uvozno ceno, ki bi bila za večino vrst izdelkov pod neškodljivo ceno in pod ravnjo, ki bi ustrezno odražala stopnjo dampinga. Zato predlagana minimalna uvozna cena ni zadostovala za odpravo škodljivega učinka dampinga.

(250) En proizvajalec je predlagal indeksiranje minimalne uvozne cene na podlagi razvoja cen brezovih hlodov, drugi pa ni predlagal nobenega indeksiranja. Čeprav bi bilo indeksiranje potrebno glede na nestanovitnost cen, ugotovljeno na trgu, je Komisija ugotovila, da predlagano indeksiranje ne odraža razvoja prodajnih cen. Zato se je predlagano indeksiranje štelo za nenatančno.

(251) Vrst in modelov vezanih plošč iz brezovega lesa ni mogoče zlahka razlikovati med seboj s fizičnim pregledom. Samo s fizičnim pregledom bi bilo zelo težko oceniti zlasti vrsto premaza. Brez podrobne laboratorijske analize carinski organi ne bi mogli ugotoviti, ali uvoženi izdelek ustreza prijavljenemu izdelku.

(252) Komisija je vložnikoma poslala dopisa, v katerih je navedla razloge za zavrnitev ponudb zaveze.

(253) Družba UPG je v zvezi s tem predložila pripombe, vendar ni navedla argumentov, ki bi vplivali na razloge za zavrnitev ponudb. Te pripombe so bile dane na voljo zainteresiranim stranem v spisu zadeve.

(254) Komisija je ponudbi zaveze štela za neizvršljivi in posledično nepraktični v smislu člena 8 osnovne uredbe iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 247 do 251, zato ju je zavrnila.

10. **KONČNE DOLOČBE**

(255) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([25]) se obresti, ki jih je treba plačati, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, izračunajo z obrestno mero, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljeno v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(256) Člen 3 te uredbe vsebuje spremembo glede imen sedmih proizvajalcev izvoznikov skupine Sveza ter imena sodelujočega nevzorčenega proizvajalca izvoznika po spremembi imena, ki je bila Komisiji sporočena 28. julija 2021 in ki nikakor ni vplivala na ugotovitve v tej preiskavi. Pobiranje začasnih dajatev bo veljalo za imena družb, kot so spremenjena s členom 3 te uredbe.

(257) *Odbor, ustanovljen s členom 15(1) osnovne uredbe, ni podal mnenja –*

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz vezanih plošč, ki so sestavljene izključno iz lesenih listov, pri čemer debelina posameznega lesenega lista ne presega 6 mm, zunanji leseni listi pa so navedeni pod tarifno podštevilko 4412 33, z najmanj enim zunanjim slojem iz brezovega lesa, prevlečenim ali ne, s poreklom iz Rusije, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN ex 4412 33 00 (oznaka TARIC 4412 33 00 10).

([25]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Družba	Dokončna protidampinška dajatev	Dodatna oznaka TARIC
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Skupina Sveza Group, ki jo sestavlja sedem proizvajalcev izvoznikov: „SVEZA Tyumen“ Limited Liability Company; Joint Stock Company „SVEZA Ust-Izhora“; Joint Stock Company „SVEZA Verhnaya Sinyachiha“; Joint Stock Company „SVEZA Kostroma“; Joint Stock Company „SVEZA Manturovo“; Joint Stock Company „SVEZA Novator“; Limited Liability Company „SVEZA Uralskiy“	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Druge sodelujoče družbe iz Priloge	14,85 %	
Vse druge družbe	15,80 %	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja tak račun, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v [zadevna država]. Izjavljam, da so informacije na tem računu popolne in točne.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki se uporablja za vse druge družbe.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/940, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

Člen 3

Člen 1(2) se lahko spremeni, da se dodajo novi proizvajalci izvozniki iz Rusije in se za njih uvede ustrezna tehtana povprečna stopnja protidampinške dajatve za sodelujoče družbe, ki niso vključene v vzorec. Novi proizvajalec izvoznik predloži dokaze, da:

(a) v obdobju preiskave (med 1. julijem 2019 in 30. junijem 2020) ni izvažal blaga, opisanega v členu 1(1);

(b) ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, ter

(c) je zadevni izdelek dejansko izvažal ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo po koncu obdobja preiskave izvozil znatno količino v Unijo.

Člen 4

1. Člen 1(2) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/940 se spremeni:

„Skupina Sveza Group, ki jo sestavlja sedem proizvajalcev izvoznikov: JSC SVEZA Manturovo; JSC SVEZA Novator; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC SVEZA Ust-Izhora; JSC SVEZA Uralskiy; JSC SVEZA Kostroma; JSC SVEZA Verhnaya Sinyachiha“

se nadomesti z naslednjim:

„Skupina Sveza Group, ki jo sestavlja sedem proizvajalcev izvoznikov: ‚SVEZA Tyumen' Limited Liability Company; Joint Stock Company ‚SVEZA Ust-Izhora'; Joint Stock Company ‚SVEZA Verhnaya Sinyachiha'; Joint Stock Company ‚SVEZA Kostroma'; Joint Stock Company ‚SVEZA Manturovo'; Joint Stock Company ‚SVEZA Novator'; Limited Liability Company ‚SVEZA Uralskiy'.“

2. Priloga k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/940 se spremeni:

„Murashi Plywood Factory“

se nadomesti z naslednjim:

„LLC Murashinskiy plywood plant“.

3. Ta člen se za namene člena 2 uporablja od 11. junija 2021.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. novembra 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

Nevzorčeni sodelujoči proizvajalci izvozniki

Ime	Dodatna oznaka TARIC
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673